

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง "การแสวงหาข่าวสาร ทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพ" ผู้วิจัยได้แบ่งทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิต

- แนวคิดด้านการสื่อสารกับสุขภาพ
- แนวคิดเกี่ยวกับสุขภาพในเชิงธุรกิจและกลยุทธ์การสื่อสารการตลาดผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ

2. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภค

- แนวคิดด้านพฤติกรรมผู้บริโภค ได้แก่ ลักษณะประชากร รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ และทัศนคติ
- แนวคิดด้านการแสวงหาข่าวสาร

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในลำดับแรก การศึกษาวิจัยพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพนั้น จำเป็นต้องศึกษาถึงแนวคิดต่างๆที่เกี่ยวข้องในส่วนผู้ผลิตก่อน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดพฤติกรรม ดังกล่าวข้างต้น โดยเริ่มจากการสื่อสารกับสุขภาพในลักษณะของการสื่อสารสารสนเทศ เพื่อนำไปสู่การสื่อสารในเชิงธุรกิจทางด้านสุขภาพ แนวทางในการศึกษามีดังต่อไปนี้

การสื่อสารกับสุขภาพ

การสื่อสาร เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความรู้ สร้างทัศนคติที่ดี และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านสาธารณสุข เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งยกระดับมาตรฐานการครองชีพต่างๆได้ (อรสา ปานขาว , 2539 : 621)

Costello (1977) ได้ให้ความหมายของ "การสื่อสารกับสุขภาพ" ไว้ว่า เป็นการศึกษากระบวนการที่บุคคลได้รับและตีความข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ ออกมาเป็นข้อมูลที่มีความหมายในเชิงการบริโภค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือความคิด

Kreps and Thornton (1984) กล่าวว่า การสื่อสารกับสุขภาพนี้ คือ “ปฏิกริยาของมนุษย์ที่มีต่อกระบวนการในการดูแลสุขภาพ” โดยเน้นที่ความจำเป็นของผู้ป่วย/ผู้บริโภคภายใต้ปริบทของสุขภาพ ทั้งนี้ อาจเป็นกระบวนการสื่อสารทั้งภายในบุคคล ระหว่างบุคคล ระดับกลุ่ม องค์การ สาธารณะและมวลชน

การสื่อสารมีหน้าที่ต่างๆดังนี้

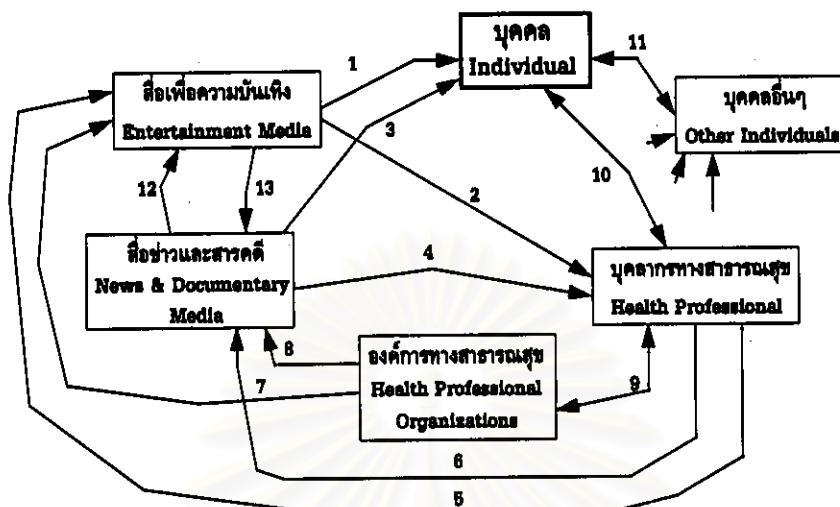
1. เพยแพร่ข่าวสารด้านสุขภาพอนามัยที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน
2. ให้ความรู้แก่ประชาชนทางด้านสาธารณสุขที่ยังเป็นที่สงสัย ไม่เข้าใจ รวมทั้งແກ່ເປີຍຄວາມຕິດເຫັນແລະປະສົບກາຣນື່ງກັນແລະກັນ
3. ชັກງູຈາໄທຄສ້ອຍທາມທີ່ໂທີ່ຄໍາແນ່ນໃນເຮືອງຕ່າງໆ ເພື່ອເປີຍແປ່ງທັນຄົດແລະພຸດທິກາຣມທາງສາຫະນຸ້າ ດ້ວຍຕ່າງໆ
4. ກະຕຸນເຕັອນ ໃຫ້ປະຊາທິປະໄຕ ໂດຍຕອນອຍ່າງຕ່ອນ (ອະສາ ປານໜາວ , 2539 : 622)

ทั้งนี้ การสื่อสารในทางสาธารณสุขนี้ มืออยู่ที่สายรับดับด้วยกันทั้งการสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกับกลุ่มและการสื่อสารกับมวลชน และอาจพิจารณาได้ตามทฤษฎีการสื่อสารแบบหลายขั้นตอน (Multi - Step Flow Theory) กล่าวคือ การสื่อสารด้านสุขภาพจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงช่องทางเดียว แต่มีเครือข่ายทางสังคมหลายเครือข่ายที่จะมีอิทธิพลต่อความรู้ ทันคติและพฤติกรรมของผู้รับสาร ผู้รับสารสามารถรับสารได้จากหลายแหล่ง ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชน การสื่อสารระหว่างบุคคล สื่อเฉพาะกิจ หรือแม้กระทั่งสื่อ Internet ในปัจจุบันที่นับวันจะยิ่งมีอิทธิพลมากขึ้น

เมื่อบุคคลรู้สึกถึงความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับร่างกาย และบุคคลนั้นมีความเชื่อมั่นว่า เป็นอาการของความเจ็บป่วย โดยพยายามอธิบายหรือตีความอาการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของตนเอง ในขณะเดียวกันก็จะมีการปรึกษาเพื่อน ญาติพี่น้อง และพยายามแสวงหาความช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้อาการนั้นทุเลา หรือหมดไป ก่อนที่บุคคลนั้นจะไปพบแพทย์ กล่าวคือ เป็นการแสวงหาความคิดเห็น และคำแนะนำจากบุคคล อื่น ซึ่งมีความรู้ด้านสุขภาพ โดยไม่คำนึงว่า บุคคลนั้นจะเป็นที่ยอมรับของสังคมส่วนใหญ่หรือไม่ อาจเป็นผู้ร่วมงาน เพื่อนบ้าน มิตรสหาย ญาติพี่น้อง หมอนั่นบ้าน และรวมถึงพฤติกรรมที่บุคคลนั้นไม่ได้ทำอะไรเลย นอกจากสังเกตอาการว่าความผิดปกติจะหายไปเองได้หรือไม่ ตลอดจนสามารถตัดสินใจได้ว่า ควรไปหาแพทย์ได้แล้ว เมื่อเห็นว่าการรักษาตนเองไม่ดีขึ้น

ดังทัวร์ปองที่ประเทศไทยเป็นส์ มีการเผยแพร่ข่าวสารทางด้านการวางแผนครอบครัวทางวิทยุ เมื่อสตรีได้พัฒนาการแล้ว จะต้องไปปรึกษาสามี แม่สามี เพื่อนหรือบุคคลลงก่อน ก่อนที่จะไปพบแพทย์เพื่อวางแผนครอบครัว บุคคลต่างๆที่ได้ไปปรึกษานี้ก็คือ เครือข่ายทางการสื่อสารนั้นเอง เครือข่ายนี้จะมีผลมากต่อการรับรู้และการตอบสนองของสตรีต่อข่าวสารการวางแผนครอบครัว (jintha งามวิทยาพงศ์, 2537 : 10)

เรอาจพิจารณาอิทธิพลของแหล่งต่างๆ ที่มีต่อบุคคลในการดูแลสุขภาพได้ดังภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 3 แสดงอิทธิพลในด้านต่างๆ ที่มีต่อบุคคลในทางสาธารณสุข

(Kimberly A. Neuendorf, 1990 : 113)

แผนภาพข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึงข้อมูลข่าวสารและอิทธิพลจากแหล่งต่างๆ ที่อยู่ล้อมรอบตัวบุคคล หนึ่งๆ โดยมีสิ่นที่เชื่อมถึงกันระหว่างหน่วยต่างๆ ในที่นี่ บุคคลได้รับอิทธิพลและข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ จากแหล่งข้อมูลข่าวสารหลัก 4 ด้านคือ

1. สื่อข่าวและสารคดี
2. สื่อบันเทิง
3. บุคลากรทางสาธารณสุข
4. บุคคลอื่นๆ เช่น ครอบครัว เพื่อนที่ทำงาน

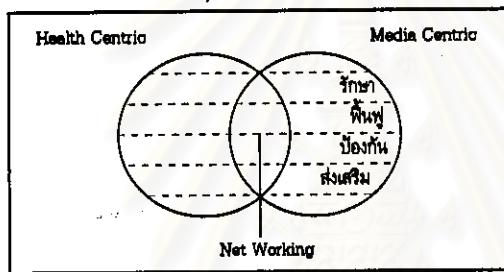
ในภาพ บุคคลจะไม่ได้ติดต่อกับองค์กรทางสาธารณสุขโดยตรง แต่จะเป็นการติดต่อผ่านสื่อต่างๆ ทั้ง สื่อที่เป็นข่าวและสารคดี และสื่อเพื่อความบันเทิงที่สอดแทรกความรู้ทางด้านสุขภาพไว้ด้วย

นอกจากการสื่อสารของบุคคลโดยตรงกับกลุ่มต่างๆแล้ว การที่กลุ่มต่างๆมีการติดต่อซึ่งกันและกันก็ ได้ส่งผลถึงบุคคลด้วย เช่น การติดต่อระหว่างบุคลากรทางการแพทย์กับสื่อบันเทิงและสื่อข่าว แม้จะเป็นเพียง ครั้งคราวแต่ก็เป็นการสื่อสารที่สำคัญ ดังที่แพทย์ไปให้คำปรึกษาผ่านทางรายการโทรทัศน์ นั้นก็ส่งผลถึง บุคคลที่ได้ฟังหรือชมรายการให้ได้รับความรู้

สื่อกับสุขภาพ

สื่อมีความสำคัญในฐานะที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน อันจะนำไปสู่พฤติกรรมที่เป็นที่คาดหวังได้ สื่อที่สำคัญที่บุคคลจะให้ความสำคัญในการเผยแพร่และแสวงหา ข้อมูลข่าวสาร ก็คือ สื่อมวลชน ซึ่งจากภาพข้างต้นก็หมายถึง สื่อบันเทิงและสื่อสารด้านสื่อ ไม่สามารถมองทางเดียวได้ แต่ต้องมองในมุมของผู้ส่งสารนั้น จากลักษณะของสื่อมวลชนที่สามารถเข้าถึงคนไปจำนวนมากภายในเวลาเดียวกัน สื่อมวลชนจึงถูกมองว่าเป็นความหวังของผู้ส่งสารที่จะใช้ในการเผยแพร่ข่าวสารของตน ในขณะที่ผู้รับสารก็สามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารต่างๆและเลือกแหล่งสารได้มากยิ่งขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีทางการสื่อสาร “สุขภาพอนามัย” เป็นประเด็นหนึ่งที่ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารต้องการได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยสื่อมวลชน

บทบาทของสื่อมวลชนในด้านสุขภาพอาจพิจารณาได้ดังนี้ (ศิริชัย ศิริภายะ, 2540)

แผนภาพที่ 4 บทบาทของสื่อมวลชนในด้านสุขภาพ

จากแผนภาพที่ 4 สื่อมวลชนมีหน้าที่ในการรักษา (เช่น บอกวิธีการต่างๆในการรักษาสุขภาพ) การพัฒนา (เช่น สื่ออาช่วยให้ความบันเทิง) การป้องกันและการส่งเสริม ซึ่งถือเป็นหน้าที่หลักของสื่อมวลชนในด้านนี้ (เช่น รายการส่งเสริมสุขภาพ รายการแอร์บิก)

สื่อมวลชน ที่ใช้ในด้านสาธารณสุขอาจพิจารณาได้ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ อาทิ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ ที่ได้สอดแทรกข่าวสารด้านสุขภาพไว้เสมอ สารที่ปรากฏออก มาแม้จะจุงใจและเรียกความสนใจผู้อ่านเพราเป็นเรื่องใกล้ตัว ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สำหรับนิตยสาร มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ นิตยสารเพื่อสุขภาพอนามัยโดยตรง เช่น นิตยสารหมอยาวบ้าน ซึ่งไม่ได้มีจุดมุ่งหมาย ทางการค้า แต่มุ่งถ่ายทอดความรู้ และนิตยสารเพื่อความบันเทิงทั่วไป ที่ได้สอดแทรกเนื้อหาสาระสุขภาพไว้
2. สื่อภาพและเสียง ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งมีวิธีการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยจำนวนมาก ทั้งในรูปสอดแทรก ในรายการบันเทิง และบทความทางวิชาการอุகกาศอยู่เป็นประจำ

Lawrence Wallack (1991) ได้กล่าวว่า มี 3 ทฤษฎีที่อธิบายถึงบทบาทของสื่อมวลชนในด้านสุขารณสุข คือ

1. Impact Theory ที่เชื่อว่าสื่อมวลชนมีพลังในการแก้ปัญหาสุขภาพของประชาชน
2. ทฤษฎีนี้เสนอว่า สื่อมวลชนเป็นอุปสรรคที่ขัดขวางการมีสุขภาพที่ดีของประชาชน เนื่องจากลักษณะที่เป็นธุรกิจของสื่อมวลชนเอง ที่ทำให้เกิดการ “หากิน” กับปัญหาสุขภาพ
3. ทฤษฎีนี้เห็นว่าสื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลมากมายหรือโดยตรงต่อประชาชน แต่ต้องทำงานร่วมกับบุคคลอื่น

อย่างไรก็ตาม Wallack ไม่ได้เห็นด้วยกับทั้ง 3 ทฤษฎีที่กล่าวมา โดยเขาเห็นว่า สื่อมวลชนไม่ได้มีผลต่อสุขภาพ แต่ขึ้นกับบุคคลนั้นๆว่าจะเลือกวันอย่างไร (อ้างใน นิพนธ์ ศุขศิริ, 2540 : 5 - 6)

ความแตกต่างของผู้รับสารทั้งเรื่องลักษณะประชากร จิตวิทยา วัฒนธรรมมีผลต่อรูปแบบการคิดและวิธีการทำความเข้าใจของบุคคลต่างๆ ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละที่ การใช้สื่อมวลชนอย่างเดียวยอมไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มคนทุกกลุ่มได้เท่ากัน ในลักษณะเช่นนี้ สื่อบุคคลจะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผู้ส่งสารทุกคนต้องคำนึงถึง ซึ่งตามทฤษฎีการโน้มน้าวใจ สื่อบุคคลจะมีบทบาทสำคัญมากในเรื่องของการโน้มน้าวใจคนให้ปฏิบัติตามได้มากกว่าสื่อมวลชน สื่อบุคคลถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งและเป็นแกนหลักในการนำความไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ฉะนั้น ในการสื่อสารสาธารณะจึงจำเป็นต้องอาศัยสื่อบุคคลด้วย ดังภาพข้างต้นที่ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของบุคคลอื่นๆ รวมทั้งบุคลากรทางสาธารณสุขที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจของบุคคลในด้านสุขภาพ

นอกจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล การพัฒนาทางเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศในปัจจุบัน ส่งผลให้ Internet มีบทบาทสำคัญมากขึ้น ซึ่งถือเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการดูแลสุขภาพ จากที่มีแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ การวิเคราะห์สุขภาพและรวมไปถึงผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพมากมาย

การสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารด้านสุขภาพหรือสาธารณสุขอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เป็นการให้ความรู้หรือข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพด้วยวิธีการที่แตกต่างกันไป ซึ่งผู้บริโภคสามารถแสวงหาข่าวสารได้จากแหล่งต่างๆ เช่นเดียวกับการสื่อสารทางสาธารณสุขอื่นๆ ได้แก่ บุคคลใกล้ชิด เช่น คนในครอบครัว เพื่อนที่ทำงาน เป็นต้น บุคลากรทางสาธารณสุขและองค์กรทางสาธารณสุข และสื่อต่างๆ ทั้งที่เป็นสื่อเพื่อความรู้ เช่น ข่าวและสารคดี และสื่อเพื่อความบันเทิงซึ่งอาจสอดแทรกเรื่องราวเกี่ยวกับสุขภาพด้วย แต่ประเด็นสำคัญที่ทำให้การสื่อสารเกี่ยวกับการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพแตกต่างจากการสื่อสารทางสาธารณสุขอื่นๆ คือ การมีปริบททาง “ธุรกิจ” เข้ามาเกี่ยวข้อง กล่าวคือ เป็นการสื่อสารที่หวังผลทางด้านธุรกิจเป็นหลัก ออาที่ ให้ความรู้เพื่อโฆษณาขายผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจของบุคคลอย่างมากในด้านพฤติกรรมการบริโภคที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ดังที่เห็นได้ในปัจจุบัน

บริษัทโฆษณาเก็บข้อมูลมากขึ้นในการพัฒนาสุขภาพอนามัย ดังเช่น มีการผลิตสื่อโฆษณาเพื่อรณรงค์เพื่อการมีสุขภาพที่ดีมากขึ้น รวมทั้งการโฆษณาทางการตลาดด้วย เช่นการโฆษณาชี้ช่องโดยสูงมาก จากเดิมที่มีมูลค่าการโฆษณา 286 ล้านบาทในปี 2531 ได้เพิ่มขึ้นมาเป็น 573 ล้านบาทในปี 2535 ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 100.2 % (สุนันทา ตุลยชัย, 2537 : 37) ซึ่งทำให้การสื่อสารด้านสุขภาพมีลักษณะเป็นเชิงธุรกิจมากขึ้น ขณะนี้ การศึกษาถึงการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงแนวคิดทางการสื่อสารการตลาดด้วย เพื่อให้เข้าใจถึงกลยุทธ์ต่างๆที่ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการใช้ในการเผยแพร่ผลิตภัณฑ์และกระตุ้นให้ผู้บริโภคใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพดังกล่าว ซึ่งอาจพิจารณาได้ดังนี้

แนวคิดทางการสื่อสารการตลาดผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ

สุขภาพได้ถูกยกเป็นธุรกิจอย่างหนึ่ง จากการที่ผู้บริโภคให้ความสนใจกับการดูแลสุขภาพตนเองมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อรูปแบบการใช้จ่ายของผู้บริโภคด้วย และผู้ผลิตเองก็พยายามทุกวิถีทางในการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ดังที่ Henry Assael (1994) กล่าวไว้ในหนังสือ Consumer Behavior ว่า จากการที่คนให้ความสำคัญกับอาหารและการรับประทาน ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์อาหารที่ช่วยดูแลสุขภาพเกิดขึ้นมาก many บริษัทจำนวนไม่น้อยได้ขยายผลิตภัณฑ์ของตนเองออกมายังครอบคลุมถึงประโยชน์ทางด้านสุขภาพด้วย เช่น นมพร่องมันเนย กาแฟที่ไม่มีคาเฟอีน รวมทั้งอาหารเสริมสุขภาพอื่นๆ เมืองพยาบาลต่างๆก็เข้ามาสู่ธุรกิจด้วย โดยมีการดำเนินการในลักษณะที่เป็นธุรกิจมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการเติบโตของธุรกิจโรงพยาบาลเครือข่าย ประกอบกับจำนวนโรงพยาบาลที่สูงขึ้น จึงต้องใช้กลยุทธ์ทางการตลาดช่วยในการวางแผนและบริหารงาน และใช้การสื่อสารการตลาดเพื่อให้คนเข้ามายังบริการกันมากขึ้น

ในการที่จะเข้าใจการสื่อสารการตลาดนั้น จะเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงการตลาดเสียก่อน ซึ่งอาจพิจารณาจากคำนิยามจากผู้ที่มีชื่อเสียงทางการตลาด ดังนี้

Philip Kotler ให้คำนิยามคำว่า “การตลาด” ไว้ดังนี้ การตลาด หมายถึง กิจกรรมหรือการดำเนินการที่มนุษย์ได้ทำการขึ้นเพื่อสนองตอบต่อความต้องการและความพึงพอใจระหว่างกันภายใต้ระบบการแลกเปลี่ยน

Jerome McCarthy กล่าวว่า การตลาด หมายถึง การดำเนินกิจกรรมใดๆในอันที่จะทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยพยายามศึกษาความต้องการของลูกค้าและสนองตอบต่อความต้องการนั้น โดยการเคลื่อนย้ายสินค้าหรือบริการจากผู้ผลิตไปยังลูกค้า ซึ่งก่อให้เกิดความพึงพอใจทั้ง 2 ฝ่าย

สุวัฒนา วงศ์กษพันธ์ (2531) ให้ความหมายคำว่า “การตลาด” ว่า การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจในการผลิตสินค้าและบริการตามนโยบายของธุรกิจนั้น โดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ตลอดจน เคลื่อนย้ายสินค้าและบริการนั้นจากโรงงานผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคถ้วนเป้าหมาย โดยกระบวนการเรียบง่ายในระดับที่ก่อให้เกิดความพอใจทั้งสองฝ่าย ทั้งนี้ โดยการสนับสนุนด้วยระบบการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

จากคำนิยามดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทั้งหมดกล่าวถึงการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งการที่จะตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้นั้น จำเป็นต้องศึกษาถึงพฤติกรรมผู้บริโภค เมื่อพฤติกรรมเปลี่ยนแปลง ผู้ผลิตจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตาม ดังเช่น ในช่วงแรกที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ ผู้ผลิตก็ได้ผลิตอาหารเสริมและอาหารประเภทอนามัยอย่างมากmany แต่เมื่อผู้บริโภคเปลี่ยนมาให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายแทน (จากการวิจัยของ Louise Harris ที่สำรวจชาวเนริกัน 1,251 คนในปี 1993 พบว่า คนส่วนใหญ่มีน้ำหนักเพิ่มสูงขึ้นและมีความระมัดระวังในการรับประทานอย่างกว้างขวางที่ผ่านมา โดยกระแสที่มาแรงแทนที่ คือ การและความนิยมในเรื่องการออกกำลังกาย) ซึ่งส่งผลกระทบต่อการตลาดมาก ผู้บริโภคนิยมซื้อและใช้จ่ายกับอุปกรณ์ออกกำลังกายและกีฬามากขึ้น ผู้ผลิตก็ได้พัฒนาอุปกรณ์ออกกำลังกาย ต่างๆ มากมาย รวมทั้งสถานที่ออกกำลังกายต่างๆ (Health Club) และเน้นอุปกรณ์ที่ให้ออกกำลังกายที่บ้านได้มากขึ้นเพื่อตอบสนองผู้ที่ต้องการออกกำลังกายแต่ไม่มีเวลาไปตาม Health Club ต่างๆ ได้ (จาก 18% เป็น 23%) ฯลฯ (Assael, 1995 : 388 - 392)

เมื่อมีสินค้าหรือบริการแล้ว ผู้ผลิตต้องกำหนดราคา การจัดซองทางจำหน่าย รวมถึงวิธีการสื่อสาร เพื่อให้สินค้าเป็นที่รู้จักในกลุ่มผู้บริโภคโดยพยายามสร้างความพอใจให้เกิดขึ้น ซึ่งคือองค์ประกอบของการตลาดหรือที่เรียกว่า 4 P's คือ

1. สินค้าและบริการ (Product) ผลิตขึ้นตามนโยบายและความต้องการของผู้บริโภค
2. ราคา (Price) เป็นระดับที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่าย
3. การเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ (Place) ระบบการจัดจำหน่าย
4. ระบบการสื่อสาร (Promotion) การสื่อสารระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค

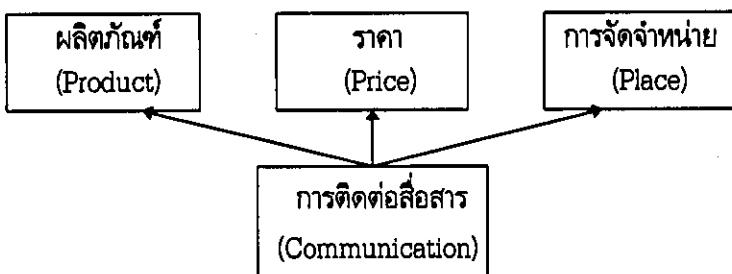
เมื่อมีสินค้าหรือบริการแล้วนั้น ผู้ผลิตจำเป็นต้องรู้ว่า จุดอ่อนและจุดแข็งของสินค้าและองค์กรของตน เอง เพื่อที่จะกำหนดกลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การจัดวางตำแหน่งของสินค้าให้อยู่ในระดับใด การเลือกกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย ฯลฯ ซึ่งในด้านการตลาดทางด้านสาธารณสุข (Health Care Marketing) Schiffman และ Kanuk (1987 : 682 - 686) ได้กล่าวถึงการดำเนินการตลาดของธุรกิจโรงพยาบาลไว้ดังนี้ ในด้านการแบ่งสัดส่วนทางการตลาดและกลุ่มเป้าหมาย โรงพยาบาลบางแห่งจะแบ่งเป็นกลุ่มผู้สูงอายุโดยเฉพาะ บางแห่งเน้นที่กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ บางแห่งแบ่งสัดส่วนการตลาดโดยใช้ลักษณะ

ประชากรและรูปแบบการดำเนินธุรกิจเพื่อจัดกลุ่มผู้ที่สนใจเป็นประเภทต่างๆ คือ กลุ่มแม่บ้านที่อยู่กับบ้าน กลุ่มผู้ที่ทำงาน และกลุ่มผู้ที่ต้องการประสบความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน บางแห่งเน้นกลุ่มที่เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญของผู้ป่วย ฯลฯ โดยจะทำการวิจัยทางการตลาดเกี่ยวกับผู้บริโภคเพื่อที่จะทราบถึงความต้องการของผู้ป่วยและนำมานั้นไปปรับปรุง

ในด้านการจัดวางตำแหน่งนั้น การที่จะเอาชนะใจผู้บริโภคได้ ต้องเริ่มด้วยการเข้าใจลูกค้าในเรื่องความคิดและทัศนคติที่มีต่อสินค้า คือดูตำแหน่งของสินค้าในความคิดของลูกค้า จากนั้นจึงโน้มน้าวด้วยการสอดแทรกและสร้างภาพลักษณ์ของตนให้มีฐานะเดิมกว่าสินค้าคู่แข่ง (ชงชัย สันติวงศ์ 2539 ข : 29) ในทางการตลาดสามารถสูญ ผู้ประกอบการบางรายได้ใช้ตำแหน่งของผลิตภัณฑ์เป็นเครื่องมือในการสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งขันและใช้เป็นกรอบในการสื่อสารกับสาธารณะ โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมการขาย โดยใช้การโฆษณาที่แตกต่างกันกับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน เช่น เน้นโฆษณาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาให้กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็ก ผู้ปกครองและนักกีฬาสมัครเล่น และโฆษณาที่รักษาบรรเทาอาการต่างๆ ให้กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้สูงอายุ ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการขายต่างๆ จะเน้นให้สอดคล้องกับวิธีชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้บริโภคกลุ่มต่างๆ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจและพูดกันปากต่อปาก (Schiffman and Kanuk, 1987 : 684)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า โรงพยาบาลหรือผู้ประกอบการต่างเลือกกลยุทธ์ที่ใช้กับสินค้าหรือองค์กรของตนที่แตกต่างกัน ตามลักษณะเด่นของสินค้าหรือบริการนั้นๆ ซึ่งไม่ว่าผู้ประกอบการจะกำหนดกลยุทธ์ไว้เช่นไร ถึงที่จะขาดไม่ได้คือ การสื่อสาร เพื่อที่ให้สื่อสารกับผู้ประกอบการกำหนดหรือผลิตขึ้น ได้เผยแพร่ไปยังกลุ่มผู้บริโภคและการตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

การสื่อสารจึงถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่สุด ในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับสินค้านั้นๆ ไปยังผู้บริโภค ถือเป็นหนึ่งในส่วนผสมการตลาดที่ขาดไม่ได้ ใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและเป็นเครื่องมือทางการตลาด (เสรี วงศ์มนษา, 2540 : 6-7) จึงทำให้เกิดแนวคิดใหม่ในเรื่องของส่วนผสมการตลาด จากเดิมที่เป็น 4 P's ดังที่กล่าวมาข้างต้น มาเป็น 3 P's กับ 1 C โดยเน้นที่การสื่อสารการตลาด ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 แสดงบทบาทของการสื่อสารทางการตลาด

การสื่อสารการตลาด หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทางการตลาดในอันที่จะสื่อความหมาย สร้างความเข้าใจ สร้างการยอมรับระหว่างธุรกิจกับผู้บริโภค โดยมุ่งหวังให้เกิดพฤติกรรมตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของธุรกิจนั้น (สุวัฒนา วงศ์ภัณฑ์, 2531 : 55)

การสื่อสารการตลาด ในปัจจุบันมีความหลากหลายมากขึ้น ในลักษณะที่เรียกว่า Integrated Marketing Communication โดยเป็นกระบวนการของการพิจารณาแผนงานของการติดต่อสื่อสารทางการตลาดที่ต้องใช้การสื่อสารเพื่อสูง出してแบบบันทึกสูมเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง (เสรี วงศ์ภัณฑ์, 2540 : 74)

ผู้ผลิตได้เลือกใช้ช่องทางต่างๆ มากมาย ซึ่งเครื่องมือทางการตลาดต่อสื่อสารการตลาดแบบครบเครื่อง มีดังนี้

1. การโฆษณา	12. การจัดศูนย์ฝึกอบรม
2. การขายโดยพนักงานขาย	13. การให้บริการ
3. การส่งเสริมการขาย	14. การใช้พนักงาน
4. การประชาสัมพันธ์	15. การบรรจุภัณฑ์
5. การตลาดทางตรง	16. การใช้yanพาหนะของบริษัทเคลื่อนที่
6. การตลาดโดยจัดกิจกรรมพิเศษ	17. การใช้ป้ายต่างๆ
7. การจัดแสดงสินค้า	18. การใช้เครือข่ายการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์
8. การจัดโชว์รูม	19. การใช้ผลิตภัณฑ์เป็นสื่อ (Merchandising)
9. การจัดศูนย์สาธิตการทำงานของสินค้า	20. การให้สัมปทาน
10. การจัดสัมมนา	21. คู่มือ
11. การจัดนิทรรศการ	22. อื่นๆ

การขายผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ผู้ผลิตก็ได้มีการใช้วิธีการต่างๆ มากมายแตกต่างกันไป อาทิ การโฆษณา การขายโดยพนักงานขาย การจ้างหน่วยงาน การจัดสัมมนา การบรรจุหีบห่อ ฯลฯ ซึ่งผู้ผลิตมักจะอ้างถึงประโยชน์ต่อสุขภาพ อันเป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้บริโภคให้ความสนใจก่อนที่จะตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ งานวิจัยชิ้นหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้พบว่าค่าเบรริเตอร์ีส์ต่อสุขภาพเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อโดยร้อยละ 44 กล่าวว่า พฤกษาจะอ่านรายละเอียดเกี่ยวกับส่วนประกอบและประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่ปรากฏบนหีบห่อ

การใช้เครือข่ายการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ก็เป็นอีกสูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบัน การตลาดในยุคนี้จำเป็นต้องปรับตัวมากขึ้นให้ทันกับเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไป การตลาดในยุคโลกอิเล็กทรอนิกส์ องค์การต้องปรับตัวเองเพื่อผลในทางปฏิบัติ ใช้กลยุทธ์ที่ประยุกต์อย่างสอดคล้อง และมีประสิทธิภาพตรงและตามทันต่อสภาวะการตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป ภายใต้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านนี้ว่าสารข้อมูลที่ก้าวไปอย่างไรอาณาเขต และมีอิทธิพลส่งผลกระทบทำ

ให้ความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป จนทำให้เกิดเป็นแรงกดดันต่อการบริหารและการจัดการขององค์การ ซึ่งต้องมีการปั้นตัวภายใต้ทัศนภาพใหม่ ที่ผู้บริหารต้องให้ไว้สัญญานั่นคือตรวจสอบสภาพแวดล้อมและผลกระทบต่างๆ และนำสู่การคิดกลยุทธ์ทางปฏิบัติทางการตลาด ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการยังคงสามารถสู้การแข่งขันได้ในขอบเขตใหม่ที่เป็นสากลมากขึ้น โดยเฉพาะด้วยกลยุทธ์การตลาดและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องตรงกับเงื่อนไขและสถานการณ์ใหม่ๆ และสามารถตอบสนองกับความต้องการของผู้บริโภคที่สูงขึ้นมาก และเป็นสากลยิ่งขึ้น จึงเกิดการตลาดในลักษณะใหม่ คือ การตลาดบน Internet

การตลาดโดยใช้เครือข่ายการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการตลาดบน Internet นี้ จะมีลักษณะพิเศษกว่าการสื่อสารในรูปแบบอื่นๆ กล่าวคือ เป็นการสื่อสารสองทาง ในขณะที่การสื่อสารการตลาดที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ร้อยละ 80 - 90 จะเป็นการสื่อสารทางเดียว คือ สื่อสารจากผู้ผลิตหรือผู้โฆษณาไปยังผู้บริโภคทางเดียว ไม่ว่าจะเป็นโฆษณาทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือป้ายโฆษณาตามสถานที่ต่างๆ กล่าวคือ ผู้บริโภคไม่สามารถมีปฏิกรรมทางตอบสนองได้ในทันที แต่ระบบการตลาดบน Internet ทำให้ผู้บริโภคสามารถโต้ตอบต่อโฆษณาต่างๆ ได้ในทันที จึงการสื่อสารสองทางขึ้นและจะมีลักษณะเป็น Interactive Media ที่สามารถโต้ตอบได้ระหว่างผู้รับและผู้ให้ อันทำให้การสื่อสารเกิดได้ในเวลาอันรวดเร็วขึ้น (ชลิต ลิปะน่วช , 26 ตุลาคม 2540 : 14) นับเป็นแนวทางการสื่อสารในลักษณะใหม่ที่เกิดขึ้นในยุคนี้

นอกจากการตลาดบน Internet ยังมีเทคโนโลยีการสื่อสารในลักษณะอื่นที่ทำให้เกิดการสื่อสารสองทางได้อีก เช่น ทีวีมีเดีย (สื่อโทรทัศน์) เทเลมาร์เกตติ้ง (สื่อโทรทัศน์) ไดเรกต์เมล์ ซึ่งนับวันยิ่งมีอิทธิพลมากขึ้น นักวิเคราะห์หลายคนให้ความเห็นว่า เทคโนโลยี Interactive TV นี้ ในอนาคตจะต้องกลายเป็นธุรกิจ ที่ใช้เป็นมาตรฐานในการบริโภคข่าวสารของคนอย่างแน่นอน ทั้งนี้ เพราะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หรือยุคดิจิทัล ที่มีลักษณะการเก็บข้อมูล เช่น ภาพ วิดีโอ หนังสือ ให้อยู่ในแฟ้มข้อมูลระบบดิจิทัล ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยต่อระบบ Interactive นั้น มีการขยายตัวในตลาดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (กรุงเทพอที คอร์ปอเรชัน คัพท์สัน 30 ตุลาคม 2540 : หน้าพิเศษ 7)

สื่อ Interactive เป็นสิ่งที่นักการตลาดเรียกว่าเป็นสื่อที่เจาะเข้าถึงตัวบุคคล ดังที่ Phillip Kotler กล่าวในการสัมมนาที่เมืองไทยเมื่อต้นปีที่ผ่านมา ถึงการทำการตลาดในลักษณะส่วนตัวหรือแบบเจาะถึงตัวบุคคลในศตวรรษที่ 21 นี้ ซึ่งสื่อที่เข้าถึงตัวบุคคลได้ดีที่สุดก็คือ Internet นอกเหนือจากไดเรกต์เมล์และไดเรกมาร์เกตติ้ง ในอีก 2- 3 ปีข้างหน้านี้ หรือแม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ ผู้บริโภคจะมีลักษณะรู้จักเลือกมากขึ้น คือ มีโอกาสเลือกมากเนื่องจากมีสินค้าต่างๆ มากมาย การตลาดที่เจาะถึงตัวบุคคลจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ (ชลิต ลิปะน่วช , 26 ตุลาคม 2540 : 14) จากที่เคยใช้คำว่า “สื่อสารมวลชน” ก็ต้องกลายมาเป็น “สื่อสารปัจเจกชน” แทน ผู้บริโภคสมัยใหม่สามารถเบิดโลกทัศน์ออกสู่โลกกว้าง ซึ่งต่างคนต่างมีความคิดอิสระและมีความนิยมและชอบแตกต่างกันมากขึ้น (ธงชัย สันติวงศ์, 2539 ข : 29) ฉะนั้น ในการพิจารณากระบวนการสื่อสารในการ

ตลาดปัจจุบัน จะต้องดำเนินถึงการผลิตผลภัณฑ์ การประชาสัมพันธ์ ได้รวมการเกตติ้งเข้าด้วยกันและรวมถึงการโฆษณาผ่านทาง Internet ด้วย

ในปัจจุบันก็มีอยู่หลายเครือข่ายที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพทั่วไป เช่น ในประเทศไทยมีเครือข่าย www.moph.go.th ของกระทรวงสาธารณสุขที่ให้ข้อมูลต่างๆทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพต่างๆ เป็นต้น และเครือข่ายเพื่อให้ความรู้และโฆษณาผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพต่างๆด้วย เช่น www.herbalife.com เป็นต้น

โดยสรุป ภายใต้ภาระการแข่งขันที่รุนแรงและจากการที่ลือมีหลายประเภทและมีจำนวนมากขึ้น การใช้เครื่องมือโฆษณาเพียงอย่างเดียวจะไม่ได้ผล เนื่องจากผู้ส่งข่าวสารจำนวนมากต่างพยายามที่จะเข้าถึงผู้รับสารจากมุ่งเดียวกัน นักการตลาดจึงจำเป็นต้องใช้การลือสารทุกแบบที่เหมาะสมกับลูกค้า การโฆษณาที่แต่เดิมใช้การวิเคราะห์ง่ายๆว่า ต้องพยายามเข้าใจลูกค้าว่า เขารับข่าวสารข้อมูลโฆษณาอย่างไร แล้วพยายามหาทางเข้าถึงให้เข้ารับโฆษณาที่เฉพาะยามป้อนให้ได้ แต่ในยุคนี้ ด้วยเหตุที่ลูกค้าอยู่ในสังคมข่าวสารข้อมูลและได้รับข้อมูลต่างๆ โดยเข้าถึงลึก ทั้งมากมายและมีหลายรูปแบบ เป็นผลให้ลูกค้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสินค้าพร้อมทั้งมีความนิยมชมชอบที่แตกต่างกันไปมาก ลักษณะเช่นนี้ส่งผลให้พฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป พฤติกรรมของผู้บริโภคเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตต้องสนใจอย่างน่องใจหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งการวิจัยในครั้นนี้ ได้เลือกศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ โดยกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้ ลักษณะประชากร การกระทำกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ ทัศนคติและการแสวงหาข่าวสาร ซึ่งจะได้กล่าวถึงตามลำดับต่อไป

แนวคิดด้านพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและการใช้สินค้าและบริการ รวมไปถึงกระบวนการตัดสินใจที่มีอยู่ก่อนและมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว (Engel , Kollat and Blackwell, 1968 : 5)

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคแสดงออกไม่ว่าจะเป็นการเสาะหา ซื้อ ใช้ ประเมิน หรือการบริโภคผลิตภัณฑ์ บริการและแนวคิดต่างๆ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้ (Schiffman and Kanuk, 1987 : 6) เป็นการศึกษาการตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งเงิน เวลาและกำลังเพื่อบริโภคสินค้าและบริการต่างๆ อันประกอบด้วย

1. ซื้อ อะไร
2. ทำไง จึงซื้อ
3. ซื้อ อย่างไร
4. ซื้อ เมื่อไร
5. ซื้อ ที่ไหน
6. ซื้อ ป้อยแค่ไหน

ความแตกต่างระหว่างผู้ซื้อกับผู้บริโภค

ผู้ซื้อสินค้า ไม่ได้เป็นผู้ใช้เสมอไป แม้เป็นผู้ใช้ก็อาจไม่ได้เป็นผู้บริโภคแต่เพียงคนเดียว เช่น อาจมีบุคคลอื่นในครอบครัวร่วมใช้ด้วย และผู้ซื้อก็ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับสินค้านั้นเสมอไป เช่น มาซื้อแทน โดยเป็นการทำตามความต้องการของผู้บริโภคอีกต่อหนึ่ง (Schiffman and Kanuk, 1987 : 7-8) อย่างไรก็ได้ การศึกษาในครั้งนี้ เน้นพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของผู้บริโภคเป็นหลัก โดยศึกษา พฤติกรรมการซื้อเป็นส่วนประกอบ

บทบาทและสถานะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ มีดังนี้ (Philip Kotler ,1994 : 190)

- Initiator คือ บุคคลที่เป็นผู้เริ่มออกความคิดว่าจะซื้อสินค้าหรือบริการนั้นๆ
- Influencer คือ บุคคลที่คำแนะนำหรือความคิดเห็นของเขามีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ ของผู้บริโภค
- Decider คือ บุคคลที่เป็นผู้ตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่ ซื้ออะไร ซื้อย่างไรและซื้อที่ไหน
- Buyer คือ บุคคลที่ไปซื้อสินค้าหรือบริการนั้น
- User คือ บุคคลที่บริโภคหรือใช้สินค้าหรือบริการนั้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพฤติกรรมการบริโภคของผู้บุรีโภค

วัฒนธรรม		สังคม		บุคคล		จิตวิทยา
วัฒนธรรม	(Culture)	กลุ่มอ้างอิง	(Reference Group)	อาชีพ	อายุและวงจรชีวิต	จิตวิทยา
วัฒนธรรมป้อม	(Subculture)	ครอบครัว	(Family)	นักเรียน	นักเรียนทางศาสนา	
ชั้นทางสังคม	(Social Class)	บทบาทและสถานะ	(Roles & Statuses)	นักเรียน	นักเรียนทางศาสนา	
				นักเรียน	นักเรียนทางศาสนา	การสร้าง自我
						การรับรู้
						การเรียนรู้
						ความเชื่อและทัศนคติ

แผนภาพที่ 6 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บุรีโภค

จากแผนภาพที่ 6 แสดงถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บุรีโภคซึ่งมี 4 ประการ ได้แก่ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม สังคม บุคคล และจิตวิทยา สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้เลือกศึกษาเฉพาะลักษณะทางประสาท การดำเนินชีวิตและทัศนคติที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพของผู้บุรีโภค เท่านั้น อย่างไรก็ตาม จะขอกล่าวถึงภาพรวมของปัจจัยทั้ง 4 ประการโดยสรุปก่อนที่จะกล่าวถึงปัจจัยที่เลือกศึกษาในรายละเอียดต่อไป

ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นบรรทัดฐาน ความเชื่อ ประเพณี ค่านิยม ความสนใจ ชีวิตความเป็นอยู่และรวมถึงชั้นทางสังคมของแต่ละกลุ่มสังคมทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย ต่างมีส่วนในการหล่อ柢ด้วยความคิด ลักษณะนิสัยและความเชื่อของคนในสังคม ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของบุคคลนั้นๆด้วย และวัฒนธรรมเหล่านี้จะค่อยๆเปลี่ยนแปลงไปตามการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น วัฒนธรรมการกิน ที่จากเดิมคนไทยรับประทานผักปลาเป็นอาหารหลัก ได้เปลี่ยนมาเป็นอาหารสำเร็จในปัจจุบันที่มีแต่ไขมัน แป้ง น้ำตาลเป็นหลัก อย่างไรก็ เมื่อ率หนักถึงอันตรายที่เกิดจากการรับประทานอาหารจำพวกนี้ ก็ได้ทำให้เกิดรูปแบบการรับประทานอาหารในลักษณะใหม่ เช่น อาหารมังสวิรัติ แมคโครไบโอดิก หรือแม้กระทั่งการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพต่างๆด้วย

ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ กลุ่มอ้างอิง ครอบครัวและบทบาทสถานภาพต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่อยู่เบื้องหลัง ล้อมบุคคล ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่เป็นสมาชิกอยู่ กลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกจะเป็น กลุ่มที่ไม่ต้องการเกี่ยวข้อง และกลุ่มปฐมภูมิ เช่น คนในครอบครัว ญาติ เพื่อน ซึ่งมีความใกล้ชิดกันมาก ล้วนส่งผลต่อการกระทำของบุคคลในด้านต่างๆ รวมถึงกระบวนการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการต่างๆด้วย ดังที่ G.H. Mead นักจิตวิทยาสังคม

ได้กล่าวไว้ว่า “หากคนจะกระทำการในลักษณะที่เหมือนกันกับสมาชิกคนอื่นๆภายในกลุ่มของสังคมเดียวกัน หรือเหมือนกับสิ่งที่ถือได้ว่าเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปของกลุ่มสังคมที่เข้ามาอยู่ และการรับอิทธิพลดังกล่าว จะเป็นไปได้โดยทางอ้อมเท่านั้น”

ปัจจัยด้านบุคคล บุคคลย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ การศึกษา ซึ่งส่งผลต่อความคิดเห็นและความนิยมชอบหัวใจแตกต่างกัน นอกจากนี้ รูปแบบการดำเนินชีวิต บุคลิกภาพและแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ส่วนส่งผลต่อความแตกต่างในการบริโภคของบุคคลด้วย เช่นกัน

ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ การรู้จัก การเรียนรู้ และทักษะ นั้นส่งผลต่อการตัดสินใจ บริโภคของบุคคล คนเราเมื่อได้รับแรงจูงใจจากการกระตุ้นทั้งภายในและภายนอก จะทำให้เกิดการรับรู้และการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยการรับรู้จะเป็นกระบวนการในการกลั่นกรองสิ่งกระตุ้นที่ได้รับ ส่วนการเรียนรู้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากที่ได้สะสมความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมา ซึ่งข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่ได้รับ รวมทั้งการเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่มต่างๆจะส่งผลทำให้บุคคลนั้นเกิดความชอบหรือไม่ชอบในสิ่งนั้นๆด้วย กล่าวคือ ทำให้บุคคลเกิดทักษะคิดทดลองสิ่งใหม่ขึ้นมา และกระบวนการหันหน้ามองโลกใหม่ให้เกิดพฤติกรรมต่อไป

อย่างไรก็ต้องจัดการศึกษาจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ลักษณะทางประชารัฐ การกระทำการกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ และทักษะ ที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพของผู้บริโภค ซึ่งจะได้กล่าวในรายละเอียดของหัวส่วนดังต่อไปนี้

ลักษณะทางประชารัฐและสังคมเศรษฐกิจ

(Demographic & Socioeconomic Characteristics)

ลักษณะทางประชารัฐและสังคมเศรษฐกิจของผู้บริโภคนั้น มีความสำคัญในการบริหารงานของนักการตลาด ตลอดจนนักสื่อสารต่างๆ ด้วย จัดเป็นลักษณะข้อมูลปฐมภูมิที่นักการตลาดสนใจ เช่น เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา สถานภาพการแต่งงาน ระดับชั้นทางสังคม ฯลฯ เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าและบริการของผู้บริโภค นักการตลาดได้ใช้แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชารัฐนี้ เพื่อใช้ในการแบ่งสัดส่วนการตลาด (Segmentation) ด้วย

นอกจากนี้ Mechanic (1968) นักสังคมวิทยาการแพทย์และสาธารณสุข ได้กล่าวว่า พฤติกรรมต่างๆของผู้บริโภค รวมถึงการแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อภาวะเจ็บป่วยต่างๆ เป็นกระบวนการตัดสินใจในระดับบุคคล อันเป็นผลโดยตรงจากความแตกต่างของปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวบุคคล และลักษณะทางด้านจิตวิทยาของบุคคลพร้อมกัน เช่น ความแตกต่างทางด้านประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการเจ็บป่วย ความแตกต่างด้านการอบรมเรียนดู รวมทั้งความแตกต่างทางด้านสร้างของแต่ละบุคคลด้วย เช่น ความไวต่อโรคต่างกัน ฯลฯ ทั้งนี้ อาจสรุปได้ว่า ลักษณะทางบุคคลมีความสำคัญต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพเช่นกัน การวิจัยครั้งนี้ จึงกำหนดให้ลักษณะทางประชากรเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษาด้วย

ลักษณะประชากรจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของผู้บริโภค รวมไปถึง พฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอกำหนดสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค ผลิตภัณฑ์สุขภาพไว้ดังนี้

เพศ ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันทางความคิด ค่านิยมและทัคคติ รวมถึงพฤติกรรม ความต้องการ ตลอดจนการตัดสินใจซื้อสินค้า นอกจากนี้ การวิจัยหลายชิ้นยังพบว่าผู้หญิงถูกหักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย ผู้ชายจะใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิงและจะจำช้ำไว้ได้มากกว่าผู้หญิงด้วย (ประมะ สตะเวทิน, 2538 : 114) เพศจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีบทบาทต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ

อายุ อายุมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกและพฤติกรรมการตัดสินใจเชือ อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คน มีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม และเป็นสิ่งกำหนดความแตกต่างในเรื่องความยากง่ายในการซักจูงใจด้วย การวิจัยทางจิตวิทยาพบว่าเมื่อคนมีอายุมากขึ้น โอกาสในการถูกหักจูงใจลดลง นอกจากนี้ คนที่มีวัยต่างกันมักจะมีความต้องการในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันด้วย (ประมะ สตะเวทิน, 2538 : 114-115) ซึ่ง รวมไปถึงความต้องการและสนใจในสินค้าและบริการต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัยจักษุของชีวิตด้วย อายุ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ โดยเป็นเงื่อนไขของความสนใจและการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ

สถานภาพสมรส มีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจของคน คนโสดจะมีสิ่งทางความคิดมากกว่าคนที่แต่งงานแล้ว การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ จะใช้เวลาอย่างกว่าคนที่แต่งงานแล้ว เนื่องจากไม่มีภาระผูกพัน หรือ คนที่ต้องอยู่ในความรับผิดชอบมากเท่ากับคนที่แต่งงานแล้ว ฉะนั้น การบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้นย่อมมี ความเกี่ยวพันกับสถานภาพทางการสมรสเช่นกัน

อาชีพ คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวคิด ภูมิการณ์และค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน ไป ซึ่งรวมไปถึงทัคคติและความคิดเห็นในการใช้สินค้าและบริการต่าง ๆ ด้วย กล่าวคือ พฤติกรรมการตัดสินใจเชือจะเป็นผลมาจากการอาชีพด้วย

รายได้ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริโภค รายได้เป็นเครื่องกำหนดความต้องการของคน ตลอดจนกำหนดความคิดของคน กำกับสิ่งต่างๆ และพฤติกรรมต่างๆ รายได้เป็นสิ่งที่นักการตลาดและนักโฆษณาตระหนักถึงเสมอในการวางแผนโฆษณา นอกจากนี้ การกำหนดนโยบายด้านราคาก็จะสัมพันธ์กับรายได้ ของผู้บริโภคด้วย (สุวัฒนา วงศ์กะพันธ์, 2531 : 41) รายได้เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการบริโภค ผลิตภัณฑ์สุขภาพ

ระดับการศึกษา มีงานวิจัยหลายชิ้นที่แสดงให้เห็นว่า การศึกษาของผู้รับสารนั้นทำให้ผู้รับสารมีการ เปิดรับสารแตกต่างกันออกไป เช่น บุคคลที่มีการศึกษาสูง ความสนใจในช่วงวัยเด็ก แต่จะไม่ค่อย เห็นอะไรร้ายๆ โดยจะต้องมีหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอจึงจะเชื่อ และโอกาสในการได้รับข้อมูล ช่วงวัยของผู้มีการศึกษาสูงจะมีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ ทำให้ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีโลก관ค์กว้างกว่า การตัด สินใจในเรื่องใดจะมีความละเอียดรอบคอบมากขึ้น อันทำให้การโน้มน้าวใจเกิดขึ้นได้ยาก นอกจากนี้ การ ศึกษาหรือระดับความรู้ของผู้บริโภคยังมีความสำคัญในฐานที่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดร่วมกันได้ระหว่าง เจ้าของสินค้ากับผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ความรู้ของผู้รับสารนั้นไม่ควรยึดถือเฉพาะพื้นฐานของ การศึกษาที่ได้จากการศึกษาของผู้รับสารเท่านั้น เพราะการแสวงหาความรู้สามารถกระทำได้ด้วยตนเอง ตลอดชีวิตจากแหล่งอื่นๆ นอกเหนือจากการศึกษา เช่น จากสื่อมวลชน จากตัวร่าด้วยตัว (ปรมะ สตะเวทิน 2538 : 117)

รูปแบบการดำเนินชีวิต

รูปแบบการดำเนินชีวิต เป็นการอธิบายถึงลักษณะการใช้ชีวิตของผู้บริโภคว่ามีการจัดสรรเวลาต่อกิจกรรมต่างๆอย่างไร ให้ความสนใจในเรื่องใดเป็นพิเศษ และมีความคิดเห็นเช่นไรต่อสภาพแวดล้อมทางสังคม (ณัฐรุณิ ศรีกัตญญู, 2540 : 6)

แนวคิดเรื่องรูปแบบการดำเนินชีวิต เกิดขึ้นครั้งแรกในปี 1963 โดย William Lazer ซึ่งได้ให้คำ จำกัดความไว้ว่า เป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพรวมของวิถีการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน โดยการสร้างเป็นรูปแบบที่ พัฒนาจากความต่อเนื่องของการดำเนินชีวิตในสังคม (อ้างใน ณัฐรุณิ ศรีกัตญญู, 2540 : 6)

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตนี้ เดิมโตรีนอย่างรวดเร็วใน 20 ปีที่ผ่านมา การวิจัยรูปแบบ การดำเนินชีวิต เป็นการยึดตามแนวคิดที่ว่า "คนเราจะกระทำสิ่งต่างๆตามที่สอดคล้องกับรูปแบบชีวิตที่เรา กำลังดำเนินอยู่หรือที่เราต้องการจะเป็น" (We do want we do because it fits into the kind of life we are living or want to live.) ซึ่งจะแตกต่างจากการวิจัยตามลักษณะบุคลิกภาพ ที่ยึดตามแนวคิดที่ว่า "คน

เราทำสิ่งต่างๆตามลักษณะหรือบุคลิกที่เราเป็น" (We do what we do because of the kind of person we are.) ทั้งนี้ รูปแบบการดำเนินชีวิตจะมีลักษณะที่ไม่คงที่ เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา (transcient) ในขณะที่บุคลิกภาพจะมีลักษณะคงเดิมเป็นเวลานาน (enduring) (Kotler and Andreasen, 1996 : 173)

ในการวิจัย มือญี่หกายวิธีที่ใช้จัดกลุ่มหรือแบ่งประเภทที่รูปแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งวิธีการส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับการวัดลักษณะทางจิตวิทยาของผู้บริโภค โดยดูจากกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น(Opinions) หรือที่เรียกว่า AIOs ซึ่งถือเป็นการวัดที่รวมลักษณะทางจิตวิทยาและลักษณะประชากรเข้าด้วยกัน อาจพิจารณาได้ดังนี้ (Schiffman and Kanuk, 1987: 146)

1. กิจกรรม คือ การใช้เวลาว่างของผู้บริโภคในการประกอบกิจกรรมต่างๆ
2. ความสนใจ คือ สิ่งที่ผู้บริโภคชอบหรือให้ความสำคัญในอันดับต้นๆ
3. ความคิดเห็น คือ ความรู้สึกที่ผู้บริโภคมีต่อเหตุการณ์หรือสิ่งต่างๆ

กิจกรรม (Activities)	ความสนใจ (Interests)	ความคิดเห็น (Opinions)
งาน (Work)	ครอบครัว (Family)	ตนเอง (Themselves)
งานอดิเรก (Hobbies)	บ้าน (Home)	ปัญหาสังคม (Social Issues)
เหตุการณ์สังคม (Social Events)	งาน (Job)	การเมือง (Politics)
การใช้เวลาว่าง (Vacations)	ชุมชน (Community)	ธุรกิจ (Business)
รายการบันเทิง (Entertainment)	การพักผ่อน (Recreation)	เศรษฐกิจ (Economics)
สมาชิกคลับ(Club Membership)	การแต่งตัว (Fashion)	การศึกษา (Education)
ชุมชน (Community)	อาหาร (Food)	ผลิตภัณฑ์ (Products)
การเลือกซื้อ (Shopping)	สื่อ (Media)	อนาคต (Future)
กีฬา (Sports)	ความสำเร็จ (Achievements)	วัฒนธรรม (Culture)

แผนภาพที่ 7 แสดงทัศนะที่รูปแบบการดำเนินชีวิต

(ที่มา Joseph T.Plummer,"the Concept and Application of Life Style Segmentation", Journal of Marketing, 38 January 1974 อ้างใน Churchill , 1996 : 262)

การประยุกต์ใช้วิธีการวัดจากแตกต่างกันไป งานวิจัยบางชิ้นอาจเน้นเฉพาะการใช้เวลาว่างและความสนใจของแต่ละบุคคล เช่น Andreasen and Belk ได้แบ่งกลุ่มผู้บริโภคออกเป็น 6 กลุ่มตามรูปแบบการใช้เวลาว่างของผู้บริโภค ได้แก่ Passive Homebodies, Active Sports Enthusiasts, Inner-Directed Self-Sufficient, Active Homebodies, Culture Patrons และ Social Actives โดยพบว่า กลุ่มที่มีแนวโน้มที่จะมาชมละครและพังซิมโน้มากที่สุดคือ กลุ่ม Culture Patrons เนื่องจากความสนใจที่ได้รับจากการเข้าชมหรือพังนั้นสอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในกลุ่มนี้ (Kotler and Andreasen, 1996 : 173)

ในการวิจัยนั้น ประโยชน์ที่ใช้สอนตามผู้บริโภคอาจแบ่งได้เป็น 2 ประบาก คือ ประโยชน์กว้างๆ ทั่วไป (general) กับประโยชน์เฉพาะเจาะจง (product-specific) ดังตัวอย่างเรื่องการใช้เช็คเดินทาง ถ้าเป็นประโยชน์ทั่วไปจะใช้ว่า “ผู้คนกำเนิดความปลดปล่อยและความวางแผนการเดินทาง” ซึ่งเป็นการวางแผนการรับรู้อย่างกว้างๆ ความชอบของผู้บริโภค แต่ถ้าเป็นประโยชน์เฉพาะจะใช้ว่า “ผู้มีภาระเดินทางไว้ในประเทศต่างๆ ซึ่งเป็นการกล่าวถึงผลิตภัณฑ์และวิธีการใช้โดยเฉพาะ จากที่กล่าวมานี้ อาจพิจารณาได้ตามตาราง ดังไปนี้ ที่ใช้ให้เห็นถึงการวัด AIOs ที่มีอยู่ด้วยกันหลายระดับ

ทั่วไป (Very General)	AIOs ในระดับทั่วไป
	การบริโภคและการซื้อทั่วไป
	ทัศนคติและพฤติกรรมที่มีต่อประเทศไทยผลิตภัณฑ์ใดๆ
เฉพาะ (Very Specific)	ทัศนคติและความชอบที่มีต่อสินค้า

แผนภาพที่ 8 แสดงระดับการวัดแบบการจำแนกชีวิต

จากแผนภาพที่ 8 จะเห็นได้ว่า การวัดแบบการจำแนกชีวิตหรือลักษณะทางจิตวิทยานั้น จะมีระดับการวัดที่ต้องเน้นกันจากปลายด้านหนึ่งที่เป็นเรื่องทั่วไป ไปยังปลายอีกด้านหนึ่งที่เป็นตัวผลิตภัณฑ์หรือสิ่งของพิเศษนั้นๆ ใน การวิจัย ถ้าเป็นไปได้ ควรสร้างคำถามที่ของประโยชน์ที่สามารถครอบคลุมทั้งระดับทั่วไปและระดับเฉพาะ (Schiffman and Kanuk, 1987 : 145 - 149)

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิเคราะห์ลักษณะแบบการจำแนกชีวิตหรือจิตวิทยา คือ ประโยชน์ในการแบ่งสัดส่วนทางการตลาด เนื่อง แบ่งกลุ่มผู้ที่มีความต้องการเป็น 2 ประบาก คือ Recreational Shoppers ซึ่งเป็นคนที่ชอบซื้อของและเห็นว่าการซื้อของเป็นการใช้เวลาว่างอย่างหนึ่ง และ Economic Shoppers ซึ่งรู้สึกเบื่อหรือไม่ชอบการไม่ซื้อของ โดยจะให้ความสำคัญกับการประหยัดเวลาและเงินเป็นหลัก ซึ่งการวิจัยพบว่ากลุ่มที่เป็นแบบ Recreational Shoppers มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะดังนี้ คือ

1. ใช้เวลาในการซื้อของนานกว่าและซื้อบ่อยขึ้นตามทั้งสรุปผลศึกษา
2. ให้ความสำคัญกับราคาก้ำที่มีลินค์ก้าที่มีคุณภาพ มีลักษณะเด่นและการออกแบบที่สวยงาม
3. เป็นผู้บริโภคที่สามารถถูกกระตุนให้ซื้อด้วยง่าย
4. มีการเปิดรับลื่อมวลชน เกี่ยวกับลินค์ก้าต่างๆมาก
5. ชอบกิจกรรมการวางแผนและมีแนวโน้มที่จะเชิญชวนมาท่องเที่ยว

(Schiffman and Kanuk, 1987 : 152 - 153)

นอกจากนี้ ยังมีประ予以ชนในเรื่องของการจัดการตัวແแห่งสินค้า การวางแผนการโฆษณา การประเมินสถานการณ์ของสินค้า การวางแผนการใช้สื่อ การวิเคราะห์ตลาดและการนำสินค้าใหม่เข้าสู่ตลาดฯลฯ

รูปแบบการดำเนินชีวิตมีอยู่หลายแบบด้วยกันดังที่กล่าวมาข้างต้น สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ จะเน้นศึกษาถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ โดยพิจารณาถึงการกระทำกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพในชีวิตประจำวันของผู้บริโภค เพื่อดูความสัมพันธ์หรือความสอดคล้องกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญในการวิจัย รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพอาจพิจารณาได้ดังนี้

Brent O.Hafen (1981) กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง การใช้วิถีชีวิตของบุคคลทั้งแท้ อาทิอาหารที่บุคคลเลือกรับประทาน การไปโรงเรียนหรือไปทำงาน การอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น การใช้ยา การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา งานอดิเรกที่ชอบ กิจที่เล่น เป็นต้น ซึ่งเป็นมาตรฐานของพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่บุคคลกระทำเหล่านี้จะมีผลต่อสุขภาพของบุคคล (อ้างใน ชลิดา อุ่นกำเนิด, 2535 : 6)

Pender (1982) กล่าวว่า ทั้งพฤติกรรมการป้องกันโรคและพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ เป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนกันและกันในการก่อให้เกิดกิจกรรมดำเนินชีวิตที่มีสุขภาพดี พฤติกรรมการป้องกันโรค หมายถึง แนวโน้มการคงสภาพของมนุษย์ โดยมุ่งที่จะลดโอกาสที่จะเจ็บป่วยลง ส่วนพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง แนวโน้มที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จในชีวิตของมนุษย์ โดยพยายามคงไว้หรือเพิ่มระดับความพากสุก ความสำเร็จและการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล และ Pender (1987) ได้กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง พฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยการดำเนินชีวิตของบุคคลที่ประพฤติเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวันโดยมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของบุคคลนั้น ไม่ว่าจะเป็นด้านดีหรือไม่ดีตาม (อ้างในสุคารัตน์ ชัยณิจ, 2537 : 24)

Kasl and Cobb (1966) ได้ให้คำจำกัดความพฤติกรรมสุขภาพที่ส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotive Behavior) และพฤติกรรมการป้องกันโรค (Preventive Health Behavior) ไว้ดังนี้

พฤติกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotive Behavior) เป็นการกระทำและการปฏิบัติของบุคคลที่มีสุขภาพดี และยังไม่มีอาการของความเจ็บป่วย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรง อยู่เสมอ เช่น การอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ (7 - 8 ชั่วโมง/คืน) การรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ในปริมาณที่เหมาะสม การรับประทานอาหารเข้าทุกวัน การออกกำลังกาย การควบคุมน้ำหนักและไม่กินจุบจิบ การพักผ่อนหย่อนใจ การเดิน การไม่บุหรี่เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการไม่สูบบุหรี่ (มัลลิกา มัตiko , 2534 : 20)

พฤติกรรมการป้องกันโรค (Preventive Health Behavior) เป็นพฤติกรรมเชิงป้องกันในชีวิตประจำวัน เช่น การคาดเข็มขัดนิรภัย เป็นต้น และพฤติกรรมสุขภาพอื่นๆ เช่น การตรวจร่างกายเป็นประจำ การตรวจมะเร็ง การแปรงฟันเป็นประจำ การดื่มน้ำมิคัมกันโรค การตรวจพันเป็นระยะ อาจจะไม่ได้ป้องกันความเจ็บป่วย แต่ช่วยให้บุคคลพบอาการป่วยนั้นได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ยังรวมไปถึง การ煅牟นต์และการทำจิตใจให้เป็นบานแฉ่ง ใส่การสร้างสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่ เป็นต้น

ความเชื่อทางสุขภาพเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพในลักษณะต่างๆนั้น ซึ่งอาจพิจารณาได้ดังนี้

ทฤษฎีความเชื่อทางสุขภาพได้พัฒนามาจากทฤษฎีจิตวิทยาของ Lewin ซึ่งเป็นบิดาทางจิตวิทยาสังคม โดยมีสมมติฐานว่า พฤติกรรมต่างๆของมนุษย์เกิดขึ้นเนื่องจากปัจจัยต่างๆ 2 ประการ คือ

- ค่านิยม ที่บุคคลมีต่อเรื่องหนึ่งๆ
 - การคาดการณ์ ของบุคคลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ หรือความสามารถของบุคคลนั้นๆในการประกอบกิจกรรมเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้

แนวคิดที่ได้จากทฤษฎีของ Lewin ที่เกี่ยวกับรูปแบบความเชื่อด้านสุขภาพอนามัยของบุคคลนั้น อาจสรุปได้ว่า บุคคลดารงซีพอยู่ภายใต้มิติต่างๆ 3 มิติ คือ มิติที่มีแรงทางบวก (Positive Valence) มิติทางลบ (Negative Valence) และมิติที่เป็นกลาง (Neutral) โดยเป็นสิ่งที่น่ากลัว เห่ากันเป็นแรงทางลบซึ่งจะผลักดันบุคคลให้ออกห่างจากการเกิดโรค หรือในทางกลับกัน สุขภาพอนามัยที่ดีเป็นมิติทางบวกในการดึงบุคคลให้เข้าใกล้ แต่การกระทำเพื่อให้มีสุขภาพดีจะเป็นแรงจูงใจสำหรับคนที่มีสุขภาพดีแล้วหรือไม่ ยังเป็นที่สนใจอยู่ (ทองหล่อ เดชาไทย, 2522 : 12 - 13)

ต่อมา้นักจิตวิทยากลุ่มนี้ได้แก่ Hochbaum , Leventhal , Kegelos และ Rosenstock ได้ร่วมกันนำเอาหลักการของ Lewin มาปรับใช้เพื่อขออธิบายพฤติกรรมทางสุขภาพของมนุษย์ ซึ่งอาจสรุปค่าร่วงๆได้ว่า คนจะแสดงพฤติกรรมทางสุขภาพเมื่อ

- บุคคลนั้นมีความต้องการ หรือค่านิยมที่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดหรือมีความต้องการที่จะมีสุขภาพดีขึ้น
 - บุคคลนั้นมีความเชื่อว่าพฤติกรรมทางสุขภาพนั้นๆจะช่วยป้องกันหรือบรรเทาอาการเจ็บปวดได้ และตนเองสามารถกระทำพฤติกรรมนั้นได้

ทฤษฎีความเชื่อทางสุขภาพมองค์ประกอบสำคัญดังต่อไปนี้

- การรับรู้เกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงต่อความเจ็บป่วย (Perceived Susceptibility) หมายถึง การรับรู้ถึงโอกาสของการเกิดโรคของแต่ละบุคคล
- การรับรู้เกี่ยวกับความรุนแรงของโรค (Perceived Severity) หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับความรุนแรงของโรคหากปล่อยโรคไว้โดยไม่รักษา การรับรู้ลักษณะนี้จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล และจะครอบคลุมไปถึงการประเมินผลเกี่ยวกับผลเสียที่อาจเกิดขึ้น
- การรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ที่จะได้รับ (Perceived Benefit) หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกที่ว่า พฤติกรรมทางสุขภาพนั้นจะช่วยลดความรุนแรงของโรคได้ และตนเองสามารถทำพฤติกรรมนั้นๆได้ การเกิดพฤติกรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุขภาพยังต้องอาศัยการรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถที่จะทำได้ และทำแล้วจะเกิดประโยชน์หรือลดความรุนแรงของโรคได้
- การรับรู้ถึงอุปสรรคต่างๆในการประกอบพฤติกรรมนั้นๆ (Perceived Barrier) หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับผลในทางลบหรือผลอันไม่พึงประสงค์ในการประกอบพฤติกรรมทางสุขภาพนั้นๆ ซึ่งจะเป็นเครื่องขัดขวางการเกิดของพฤติกรรมสุขภาพได้มาก
- การได้รับ “สัญญาณกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม” (Cue to Action) ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ สัญญาณกระตุ้นจากภายในในร่างกาย เช่น อาการผิดปกติต่างๆของร่างกาย และสัญญาณกระตุ้นจากภายนอก ร่างกาย เช่น ขา หรือการประชารัสมพันธ์ โฆษณาทางวิทยุหรือโทรทัศน์ การติดต่อพูดคุยระหว่างบุคคล หรือ การส่งจดหมายเตือนจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล (อ้างใน อุลิชชา ชุดบุญธรรม, 2533)

การรับรู้ทั้งหมดนี้จะแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล ขึ้นกับความแตกต่างของพื้นฐานทางครอบครัว การศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและประสบการณ์เกี่ยวกับโรคหรือเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสุขภาพนั้นๆ

นอกจากนี้ ความเชื่อทางสุขภาพอาจมองได้ในลักษณะความเชื่อส่วนบุคคลเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ อาจแบ่งได้เป็น 3 ด้าน คือ เชื่อว่าโชคชะตาไม่มีผลต่อสุขภาพคนเอง เชื่อว่าสุขภาพคนเองขึ้นอยู่กับผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลรักษา และเชื่อว่าสุขภาพของตนเองขึ้นอยู่กับการปฏิบัติของตนเองเป็นหลัก ผู้ที่ใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพจะมีความเชื่อในด้านสุดท้ายมากที่สุดคือ เชื่อว่าสุขภาพดีได้ด้วยตนเองเป็นหลัก ดังการวิจัยเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพที่เป็นผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ ของวรรณ พากุวงศ์พูลย์ และลินีนุช นิมิตรดี ซึ่งได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มาซื้อผลิตภัณฑ์ที่ร้านชั้นนำเพื่อนำมาบริโภค จำนวน 100 คน พบว่า คะแนนความเชื่อที่ว่า สุขภาพคนเองดีหรือไม่ขึ้นกับการดูแลแทนเอง มีคะแนนสูงสุดคือ 3.62

อย่างไรก็ตาม Walker, Sechrist & Pender (1987) ให้ความหมายของรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพว่า เป็นแบบแผนหลายมิติของการเริ่มต้นการทำกิจกรรมของบุคคลและการรับรู้ที่จะคงสภาพหรือ

เพิ่มระดับของความพากสุก ความต้องการที่จะมีความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (self-actualization) และความสำเร็จของบุคคล (fulfillment) โดยได้แบ่งมิติของรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (self actualization)
2. ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ (health responsibility)
3. การออกกำลังกาย (exercise)
4. การรับประทานอาหาร (nutrition)
5. การสนับสนุนระหว่างบุคคล (interpersonal support)
6. การจัดการกับความเครียด (stress management) (อ้างในสุครัตน์ ชาญเงิน, 2537 : 23 - 26)

ในการวิจัยครั้งนี้ การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพนั้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเรื่องรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพเข้ามาประยุกต์ใช้ โดยมีกรอบแนวคิดทางด้านสุขภาพเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

คำว่าสุขภาพนั้น องค์การอนามัยโลกให้คำจำกัดความว่า "Health is complete physical, mental and social well-being" หรือ "สุขภาพคือสุขภาวะโดยสมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิตและทางสังคม....." จากความหมายข้างต้น สุขภาพก็คือความสุขหรือคุณภาพชีวิตนั้นเอง ไม่ใช่แต่เพียงว่าเป็นโรคหรือไม่เป็นโรค อะไรเท่านั้น

ในทางพหุศาสตร์ใช้คำว่า อิสราภาพ ซึ่งหมายถึง การหลุดพ้นจากความมึนคั้น ความอึดอัด การตกอยู่ในความมื้น昧 การทำอะไรไม่ถูก การมีความทุกข์หรือการไม่มีสุขภาวะนั้นเอง อิสราภาพมี 4 ประการ คือ

1. อิสราภาพทางกายหรือทางวัตถุ เช่น การไม่ขาดแคลนวัตถุปัจจัยเกินไป การไม่เป็นโรค ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม
2. อิสราภาพทางสังคม เช่น การมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในครอบครัว ชุมชน สังคม โลก
3. อิสราภาพทางจิต เช่น การมีจิตใจที่ดี มีความสงบ มีสติ มีสมาธิ
4. อิสราภาพทางปัญญา เช่น การมีโอกาสและสามารถรับรู้โลกตามที่เป็นจริง มีการเรียนรู้ที่ถูก ต้องเข้าใจโลก และเข้าใจตนเองเป็นอิสระ และมีพฤติกรรมที่ดี (ประเวศ วงศ์ , 2536 : 53 - 54)

ทั้งนี้ ความสมบูรณ์ทางกาย ในที่นี้ หมายรวมถึง การทำงาน การพักผ่อน การออกกำลังกายและการรับประทานอาหารที่เหมาะสม อาทิ รู้จักบริหารเวลา ทำสมาร์ต พักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกายเป็นประจำ ไม่

รับประทานอาหารช้าๆ งดเน้นอาหารไปปางมื้อ หรือกินแต่อหารว่างหรือลองรับประทานตามโภชนา เมื่อต้น (กรีสมาร คงพันธุ์, 2540 : 24 - 26)

ความสมูรณ์ทางจิต ในที่นี้หมายรวมถึงทางปัญญาด้วย อ即ิ การมีจิตใจที่ดี การเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง เช่น สามารถแก้ปัญหาของตนเองและช่วยผู้อื่นแก้ปัญหา สามารถกำหนดปัญหาและคาดคะเนความสำเร็จของตนเอง ยอมรับข้อเสนอแนะของผู้อื่น สนใจความเป็นไปของสังคม มีทักษะที่ดีในการสื่อสาร เช่น เป็นผู้ฟังที่ดี ติดต่อประสานงานที่ดี จัดการกับความเครียดของตนเองและช่วยผู้อื่นได้ เป็นคนร่าเริงแจ่มใส ค้นหาประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ แสดงออกถึงความเชื่อมั่นในความสามารถและการตัดสินใจของตนเอง (Potter & Perry, 1993 : 899)

ความสมูรณ์ทางสังคม ในที่นี้ หมายถึง ความล้มเหลวที่ดีกับคนในครอบครัว ชุมชนหรือสังคม การสนับสนุนระหว่างบุคคลหรือความล้มเหลวระหว่างบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลและมีผลทำให้บุคคลเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ต้องการได้ โดยผ่านกระบวนการสื่อสารต่างๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ คนรู้จัก เป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันและสนับสนุนทางสังคม อีกทั้ง ยังช่วยให้เหล่าบุคคลได้รับความรู้สึก มีความผูกพันทางด้านจิตใจต่อกันอีกด้วย (ญุญเยี่ยม ตะภาลวงศ์, 2528 : 567-595)

จากที่กล่าวมา ผู้วัยได้กำหนดตัวแปรเพื่อศึกษาถึงการกระทำการที่ส่งเสริมสุขภาพ ในชีวิตประจำวันของผู้บริโภคในด้านต่างๆ ไว้ ดังนี้

- การบริโภคอาหาร
- การพักผ่อน
- การออกกำลัง
- พฤติกรรมสุขภาพอื่นๆ

ทัศนคติ

ลักษณะประ瘴การและรูปแบบการดำเนินชีวิตดังที่กล่าวมายังต้น จะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคเมื่อทัศนคติแตกต่างกันไปในเรื่องต่าง ๆ

Gordon Allport (1985) ได้ให้คำนิยาม "ทัศนคติ" ไว้ว่า ทัศนคติ คือ ความชอบหรือไม่ชอบที่ผู้บริโภคเมื่อสินค้าหรือชนิดของสินค้า โดยเป็นการตอบสนองจากการเรียนรู้สิ่งที่มีมาอยู่ก่อน

Engel, Kollat & Black Well (1968) ได้กล่าวถึงทัศนคติว่า หมายถึง ระเบียบของแนวความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งจูงใจ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ คำนิยามนี้สะท้อนให้เห็นถึงส่วนประกอบที่สำคัญของทัศนคติ คือ 1) บุคลิกลักษณะ ทาง แสงสี แสงเสียง และ 2) ข้อมูลและประสบการณ์ที่สะสมมา (อ้างใน ชงชัย สันติวงศ์, 2539 ก : 160)

Assael (1995) กล่าวถึงทัศนคติของผู้บริโภคในทางการตลาดว่าประกอบด้วย

1. ความคิดรวบยอด (Cognotive or Thinking) คือ ความเชื่อของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้า (Brand beliefs)
2. ความรู้สึก (Affective of Feeling) คือ การที่ผู้บริโภคประนีประนโน้นสินค้านั้น ๆ (Brand evaluations)
3. การกระทำ (Conative or Action) คือ ความตั้งใจที่จะซื้อสินค้านั้น (Intention to buy)

คุณลักษณะของทัศนคติ อาจสรุปได้ดังนี้ คือ (ชงชัย สันติวงศ์, 2539 ก : 161)

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่มีอยู่ภายใน กล่าวคือ เป็นเรื่องของระเบียบความนิยมที่เกิดขึ้นภายในของแต่ละบุคคล
2. ทัศนคติจะมีใช้สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ตนได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วยในภายนอก และทัศนคติจะก่อตัวจากการประนีประโน้นหลังจากที่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอกดังกล่าว เช่นนี้แสดงว่า ทัศนคติที่มีอยู่จะเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ดังเช่นที่ Myers และ Reynolds (1967) เผยแพร่ว่า เป็นผลของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลนั้นได้เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Assael (1995) ที่ได้กล่าวถึงการพัฒนาทัศนคติว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลของครอบครัว เพื่อแน่และกลุ่มทางสังคมที่เกี่ยวข้อง แต่ Assael ได้เพิ่มในเรื่องของการได้รับข้อมูลที่มาจาก ประสบการณ์ และบุคลิกภาพของบุคคลด้วย
3. ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงถาวร กล่าวคือ ภายนอกจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้ว ทัศนคตินั้นจะมีความมั่นคงถาวรตามสมควร และไม่เปลี่ยนแปลงในทันทีที่ได้รับตัวกระทุนที่แตกต่างไป ทั้งนี้ เพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นนั้น จะมีกระบวนการคิด วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงย่อมต้องใช้เวลาเพื่อปรับกระบวนการดังกล่าวด้วย
4. ทัศนคติจะมีความหมายอิงถึงตัวบุคคลและสิ่งของเสมอ ทัศนคติไม่ได้เกิดขึ้นมาจากภายนอก แต่เป็นสิ่งที่ก่อตัว หรือเรียนรู้จากสิ่งที่มีตัวตนที่อ้างถึงได้ สิ่งที่ใช้อ้างอิงเพื่อการสร้างทัศนคติอาจเป็นตัวบุคคล กลุ่มคน สถาบัน สิ่งของ ค่านิยม เรื่องราวทางสังคม หรือแม้แต่ความนิยมคิดต่าง ๆ

การก่อตัวของทัศนคติ ทัศนคติจะก่อตัวขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ คือ (งชัย สันติวงศ์, 2539 ก : 166)

1. การรุ่งใจทางร่างกาย ทัศนคติจะก่อตัวขึ้นเมื่อบุคคลกำลังดำเนินการตอบสนองตามความต้องการ หรือแรงผลักดันพื้นฐานทางร่างกาย

2. ข่าวสารข้อมูล ทัศนคติมีพื้นฐานมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารที่ได้รับ รวมทั้งลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสารด้วย กลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็นและเข้าใจปัญหาต่างๆ (Selective perception) ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่ตัวบุคคลนั้น จะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิดและสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

3. การเข้าเกี้ยวข้องกับกลุ่ม ทัศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่บุคคลเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่าง ๆ กลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมค่านิยมแต่ยังมีการถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่ม ซึ่งสามารถสร้างเป็นทัศนคติขึ้นได้ โดยเฉพาะกลุ่มครอบครัวและเพื่อนร่วมงาน เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด (Primary Group) ที่จะเป็นแหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลในกลุ่มตั้งแต่ล่าง

4. ประสบการณ์ ประสบการณ์ทำให้บุคคลตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มากลายเป็นทัศนคติ

5. ลักษณะทางต่างมีส่วนในการสร้างทัศนคติให้กับบุคคลด้วย

ทัศนคติเป็นสิ่งสำคัญในทางการตลาด ทัศนคติเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อ กล่าวคือ เมื่อบุคคลชอบผลิตภัณฑ์ใดจะมีแนวโน้มที่จะซื้อสินค้านั้น นักการตลาดจะสนใจทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสินค้า ต่อผลิตภัณฑ์ ต่อตราสินค้าและต่อลักษณะบางอย่างในการนวนการตัดสินใจซื้อตราสินค้า (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2540 : 109)

ทัศนคติของผู้บริโภคจะมีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจเลือกสินค้า และในทางกลับกัน ประสบการณ์จากการใช้สินค้าตั้งกล่าวจะมีผลต่อทัศนคติของผู้นั้นเช่นกัน

ในการวิจัยครั้นนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงทัศนคติที่ทำให้เกิดการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพโดยพิจารณาตามการก่อตัวของทัศนคติที่กล่าวมาเป็นหลัก โดยเฉพาะ ในเรื่อง การรุ่งใจทางร่างกาย (ความต้องการการมีสุขภาพดี ความงาม) ข่าวสารข้อมูลและการเข้าเกี้ยวข้องกับกลุ่ม (ดูการสื่อสาร การแสวงหาข่าวสารของบุคคล ผ่านสื่อสารมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออื่นๆ) และประสบการณ์ (จากการใช้หรือได้ยินผลิตภัณฑ์สุขภาพในอดีตที่ผ่านมา) โดยเน้นศึกษาทัศนคติของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ โดยพิจารณาในเรื่อง ความคุ้มค่าต่อสุขภาพ ความจำเป็นต่อสุขภาพ ความสะดวก ความปลอดภัย การเห็นคุณค่า และการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ

จากที่กล่าวมาได้เห็นถึงปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคใน 3 ลักษณะ อันได้แก่ ลักษณะประชากร รูปแบบการดำเนินธุรกิจหรือในที่นี้ หมายถึง การกระทำกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ และทัศนคติดังกล่าวทำให้ผู้บริโภค มีลักษณะและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน และเมื่อได้รับอิทธิพลจากความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาของ ข้อมูลข่าวสารที่มีการก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ยิ่งทำให้พฤติกรรมของผู้บริโภคดังกล่าวเหล่านี้มีการเปลี่ยน แปลงไปจากเดิม (ราชบัณฑิตวิทยาลัย 2539 ช : 27 - 28) กล่าวคือ จากการที่ข่าวสารเผยแพร่หลายสิ่งกันทั่วโลกใน ลักษณะโลกไร้พรมแดนนั้น ข้อมูลได้ไหลไปสู่ผู้บริโภคอย่างมากตามความเจริญของเทคโนโลยี ทำให้ มนุษย์มีความคาดหมายสูงขึ้น มีความต้องการมากขึ้น ฉลาดขึ้น พัฒนาการยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของ คนให้สูงขึ้นด้วย และที่สำคัญที่สุด พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคจะมีการพิจารณาในการใช้ข้อมูลมาก ขึ้นด้วย ประเภทและลักษณะการติดต่อสื่อสารได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก ด้วยเทคโนโลยีใหม่ที่ก้าวหน้า ทำให้วิธีการ สื่อสารของมนุษย์แตกแขนงออกอย่างมากมาย

ผู้บริโภคใหม่ที่เกิดขึ้นมา จะมีลักษณะต่างๆ ดังนี้ ฉลาด มีเงิน มีความรอบรู้ มีความต้องการสูงขึ้น ชอบความหลากหลายและเปลี่ยนใหม่ จึงต้องการการตอบสนองมากขึ้น ดีขึ้นและลึกกว่าเดิม ลิ่งที่ผู้บริโภคบุค ใหม่ต้องการคือ (ราชบัณฑิตวิทยาลัย 2539 ช : 21 - 24)

- 1) ของดีมีคุณค่า หรือ คุณภาพ ลักษณะของสินค้าต้องสามารถสร้างคุณค่าให้เกิดประโยชน์แก่ ลูกค้าได้มาก
- 2) หลากหลาย พัฒนาความไว คือ ต้องต่อสู้กับความเร็วในการเปลี่ยนแปลงด้วยการนำเสนอลิ่ง ใหม่ได้ในระยะเวลาสั้นๆ และมากอย่างให้กับลูกค้า

ลักษณะที่เกิดขึ้นดังกล่าว ทำให้ผู้บริโภคสนใจที่จะแสวงหาข่าวสารจากแหล่งต่างๆ เพื่อให้ได้รับข้อมูล เกี่ยวกับสินค้าที่ต้องการให้มากที่สุด ประกอบกับสภาพการตลาดที่มีการแข่งขันกันสูงในปัจจุบันยิ่งทำให้ผู้ บริโภค มีช่องทางในการแสวงหาข่าวสารมากขึ้น ดังนี้ (เสรี วงศ์มณฑา , 2540 : 10-11)

1. สื่อมีความหลากหลายมากขึ้นและเจาะเฉพาะกลุ่มมากขึ้น
2. การโฆษณาและข่าวสารการตลาดอัดแน่นมากขึ้น จะมีโฆษณามากกว่าเนื้อหาในนิตยสารบางฉบับ
3. ผู้โฆษณาไม่ถูกห้ามในการนำเสนอข่าวสารในการตัดสินใจมากขึ้น นอกเหนือจากสื่อมวลชน อย่างเดียว เช่น การจัดงานแสดงสินค้า การสาธิต การสัมมนา ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมีการสื่อสาร ทางอิเล็กทรอนิกส์ (Internet) ดังที่เรียกว่า Cyber Marketing อีกด้วย
4. เวลาที่ผู้บริโภค มีให้กับแต่ละสื่อน้อยลง เพราะความหลากหลายของสื่อทำให้สับสน
5. ผู้บริโภค มีถูกห้ามในการแสวงหาข่าวสารมากกว่าการใช้สื่อสารมวลชนเพียงอย่างเดียว
6. ภาพลักษณ์ของการโฆษณา มีความน่าเชื่อถือในการส่งข่าวสารไม่เพียงพอหรือน้อยลง จึงต้องใช้ เครื่องมือสื่อสารทางการตลาดอื่นๆ ประกอบด้วย

การวิจัยในครั้งนี้ จึงได้มุ่งคีกษาในเรื่องของการแสวงหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพของผู้บริโภค โดยมีแนวคิดในการคีกษาวิจัยดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking)

สังคมในยุคข่าวสารอ้อมุนเด่นปัจจุบัน มีการผลิตและเผยแพร่ข่าวสารในรูปแบบต่างๆ หลากหลายชีวิตประจำวันของผู้บริโภค จึงมีข่าวสารเข้ามาถึงตัวมากมาย ลักษณะเห็นนั้นเป็นเรื่องที่ยุ่งยากแก่ผู้บริโภคใน การที่จะแสวงหาข่าวสารให้ตรงกับความต้องการของตน จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าผู้บริโภค มีการแสวงหาข่าวสารอย่างไรบ้าง ในปัจจุบัน โดยในที่นี้ จะเน้นที่การแสวงหาข่าวสารในด้านสุขภาพเพื่อการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของผู้บริโภคเท่านั้น

ในการคีกษาเรื่องการแสวงหาข่าวสารนั้น จำเป็นต้องเริ่มคีกษาจากแนวคิดเรื่องการเลือกวัสดุของบุคคล ซึ่งจะทำให้เข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคลที่มีการใช้ชีวิตรสือสารและสารแตกต่างกันไป ทั้งนี้ ตัวผู้รับสารก็เป็นตัวแปรสำคัญในการวิจัย ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทางประชานิยม รูปแบบการดำเนินชีวิต หัคนคติ ที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นในด้านการสือสาร โดยเฉพาะการเลือกวัสดุ ซึ่งจะส่งผลต่อการแสวงหาข่าวสารของบุคคลต่อไป

Wilbur Schramm (1973) ได้กล่าวถึงหลักที่ใช้ในการเลือกข่าวสารของบุคคลว่า ขึ้นอยู่กับหลักการใช้ความพยายามน้อยที่สุดและผลที่จะได้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

$$\text{การเลือกข่าวสาร} = \frac{\text{ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ}}{\text{(Fraction of Selection)}} \quad \frac{\text{ความพยายามที่ต้องใช้}}{\text{(Effort Required)}}$$

สูตรดังกล่าวเป็นพื้นหลักการเบื้องต้น หรืออาจเกิดขึ้นเฉพาะการเลือกวัสดุบางครั้งเท่านั้น ยัง มีสาเหตุอื่นๆ อีกหลายประการ เช่น การมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ความสามารถในการประเมินสารนั้น ภูมิหลัง สถานภาพ ตลอดจนสภาพทางสังคมและจิตใจของผู้รับสารแต่ละคนด้วย อย่างไรก็ดี จากสูตรนี้ แสดงถึงแนวโน้มที่บุคคลจะเปิดรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อย เช่น ข่าวสารที่ใกล้ตัว แสวงหาได้่าย และ เป็นข่าวสารที่มีประโยชน์กับตนเอง

แนวคิดของ Schramm สอดคล้องกับ Charles K. Atkin (1973) ที่กล่าวถึงการเลือกวัสดุของบุคคลว่าบุคคลจะเลือกวัสดุใดจากสื่อมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับการประเมินผลที่ได้รับ โดยการเปรียบเทียบ

ระหว่างผลตอบแทน (Reward Value) กับการลงทุนลงแรง (Expenditures) และพันธะผูกพันที่จะตามมา (Liabilities) ถ้าผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการแสวงหาข่าวสารนั้นมีสูง ในขณะที่ไม่ต้องใช้ความพยายามใน การรับรู้หรือทำความเข้าใจมากนัก บุคคลก็จะแสวงหาข่าวนั้น (Information Seeking) แต่ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับต่ำ ในขณะที่ต้องใช้ความพยายามสูง บุคคลจะไม่ให้ความสนใจต่อข่าวสารนั้น (Information Ignoring) หรือหากข่าวสารนั้นทำให้เกิดพันธะผูกพัน เช่น เกิดความไม่สงบใจ บุคคลก็จะหลีกเลี่ยงข่าวสารนั้น แต่ถ้า การหลีกเลี่ยงนั้น ต้องใช้ความพยายามหรือต้องลงทุนสูง บุคคลอาจต้องจำยอมรับข่าวสารนั้นทั้งที่ไม่เต็มใจ (Information Yielding)

Atkin ยังชี้ให้เห็นอีกว่า บุคคลมีความต้องการข่าวสารเพื่อนำมาไปปรับตัว ยิ่งคนเราเกิดความไม่แน่ใจในเรื่องหนึ่งมากเท่าไร ความต้องการข่าวสารเพื่อนำมาไปใช้ในการปรับตัวจะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น เช่น ผู้บริโภคเมื่อ ความต้องการข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ เนื่องจากยังไม่แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์นั้นเป็นอย่างไร ใช้ดี หรือไม่ มีผลข้างเคียงหรือไม่ มีใครที่เคยใช้ผลิตภัณฑ์นี้มาแล้วบ้าง ในกรณีเช่นนี้ ผู้บริโภคก็จะแสวงหาข่าวสาร จากแหล่งต่างๆ เพื่อที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์นั้นมากขึ้นและกล้าที่จะบริโภค

ดังที่กล่าว ความต้องการข่าวสารนั้น เกิดขึ้นจากความไม่รู้หรือความไม่แน่ใจของบุคคล ซึ่งเกิดจาก

1. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างระดับความรู้ของบุคคลขณะนั้น กับระดับความต้องการที่อยากจะรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) ยิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ ยิ่งอย่างมีความรู้ความแน่ใจสูง
2. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องกันระหว่างความรู้ที่มีอยู่ของบุคคลขณะนั้น กับความรู้ตาม เป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคลของบุคคลนั้นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Intrinsic Uncertainty)

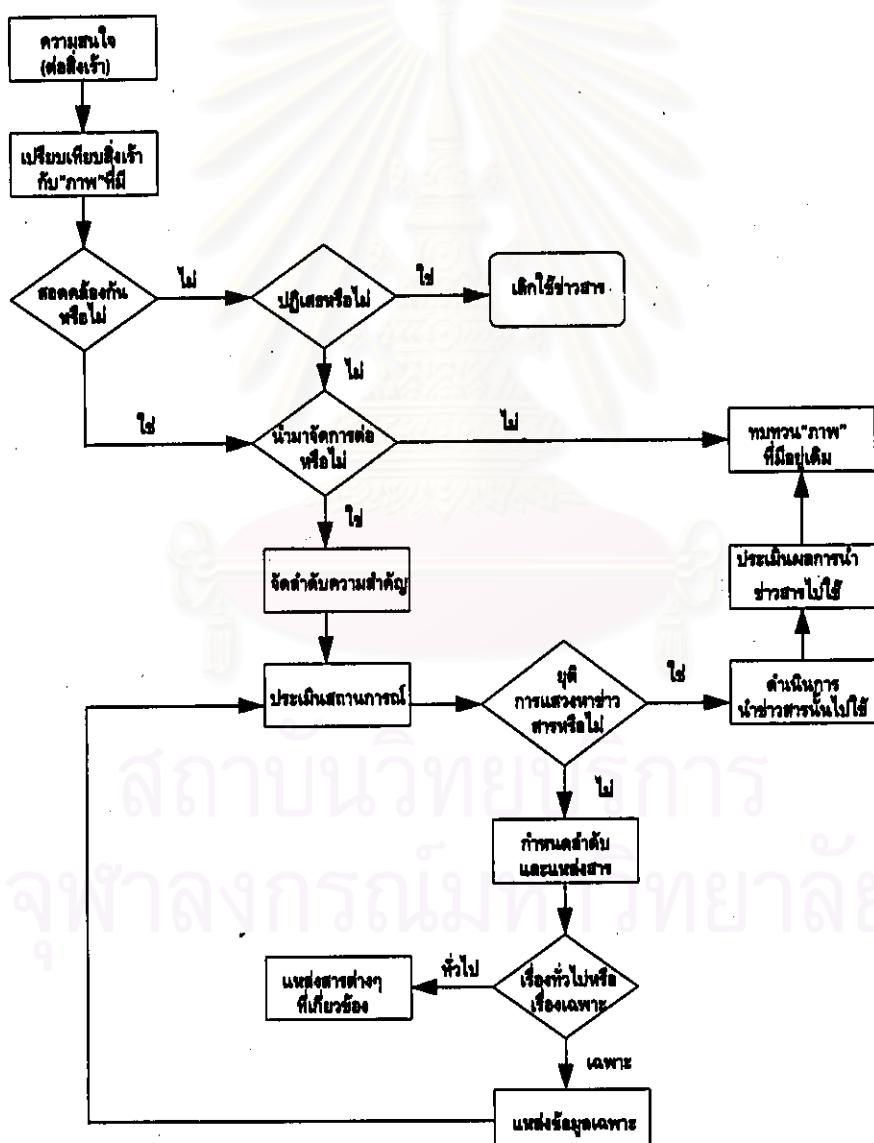
นอกจากนี้ แนวคิดเรื่องการเลือกวันสารยังสามารถนำไปใช้ในแนวคิดของ Klapper (1960) ที่ได้กล่าว ว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะเบิดรับข่าวสารจากสื่อ หรือเลือกใช้สื่อบางชนิดที่มีการเผยแพร่ข่าวสารที่ตรงกับ ทัศนคติหรือความสนใจของตนเอง ซึ่งมีขั้นตอนในการเลือกเบิดรับข้อมูลข่าวสาร (Selective Process) ดังนี้

1. การเลือกเบิดรับ (Selective Exposure) บุคคลจะเลือกเบิดรับสิ่งและข้อมูลข่าวสารจากแหล่ง ต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและสนองความต้องการของตน
2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) บุคคลจะเลือกให้ความสนใจเฉพาะข้อมูลข่าวสาร ที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อเดิมของตน

3. การเลือกวัตถุ (Selective Perception) บุคคลจะเลือกวัตถุหรือเลือกตีความข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปในทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและประสบการณ์เดิมของตน ทั้งยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการเข้าไปเก็บไว้เป็นประสบการณ์เพื่อนำไปใช้ในโอกาสต่อไป และพยายามจะลืมในส่วนที่ต้องการจะลืม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ความต้องการและการเลือกวัสดุของแต่ละบุคคล จะส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารที่แตกต่างกันไป เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของตน ทั้งนี้ อาจพิจารณาตามแบบจำลองกระบวนการแสวงหาข่าวสารของ Donohew and Tipton ได้ดังนี้

แบบจำลองของการแสวงหาข่าวสารของ Donohew and Tipton

แผนภาพที่ 9 แบบจำลองการแสวงหา การหลีกเลี่ยงและการจัดการข่าวสารของ Donohew and Tipton, 1973

จากแผนภาพที่ 9 กระบวนการเริ่มต้นจากการที่บุคคลมีตัวสั่งเร้าต่างๆ ซึ่งบุคคลอาจสนใจในสิ่งเร้าหรือข่าวสารนั้น โดยนำมาเปรียบเทียบกับความรู้สึกหรือ “ภาพ” ที่บุคคลมีอยู่ ถ้าข่าวสารนั้นขัดแย้งกับความคิดของตนเอง ผู้รับสารจะเลิกให้ความสนใจหรือหันไปเลือกข่าวสารอื่น แต่ถ้าผู้รับสารมีหัวคิดที่สอดคล้องกับข่าวสารนั้น ผู้รับสารก็จะจัดลำดับความสำคัญของข่าวสาร

ทั้งนี้ ภาพ (Image) ที่คนมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

1. ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ได้แก่ เป้าหมาย ความเชื่อ ความรู้
2. ความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self - Concept) ของบุคคล ซึ่งมีหลายสถานะ รวมทั้งการประเมิน ความสามารถของตนเองในการควบคุมสถานการณ์ต่างๆ
3. รูปแบบของการใช้ข่าวสาร (Information - Using "Set") ซึ่งควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในการ แสงไฟและการจัดการข่าวสาร (Seeking and Processing Information)

จากนั้น จะมีการประเมินสถานการณ์และตัดสินใจว่าจะแสงไฟข่าวสารต่อไปหรือไม่ ถ้าเห็นว่ามีข่าวสารที่เพียงพอแล้ว ผู้รับสารจะยุติการแสงไฟข่าวสาร และจะนำข่าวสารนั้นไปใช้ประโยชน์เลย แต่ถ้าเห็นว่า ข้อมูลที่ได้ยังไม่เพียงพอ ก็จะแสงไฟข่าวสารต่อไป โดยกำหนดลำดับและแหล่งของข่าวสาร แบ่งเป็นเรื่องทั่วไป กับเรื่องเฉพาะ โดยแสงไฟข่าวสารทั่วไปจากแหล่งต่างๆที่เกี่ยวข้อง และแสงไฟข่าวสารเฉพาะจากแหล่งข่าวสารเฉพาะเรื่อง ในที่นี้ จะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของบุคคล บางคนอาจมองการณ์ไกล พยายามแสงไฟ เหตุผลต่างๆมาสนับสนุนข่าวสารนั้นๆ มีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข่าวสารให้ถูกต้องตามความต้องการ ของตนเอง และเมื่อได้ข้อมูลแล้วก็นำไปประเมินสถานการณ์อีกครั้งหนึ่งเพื่อตัดสินใจว่าจะยุติการแสงไฟข่าวสารได้หรือไม่ เพื่อที่จะนำข่าวสารนั้นไปใช้ต่อไป

ขั้นตอนสุดท้ายของการบวนการคือ การบทวน “ภาพ” ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อันเป็นผลเนื่องมาจากการ นำข่าวสารนั้นไปใช้ หากประสบการณ์ใหม่ทำให้เข้าเปลี่ยนการรับรู้ที่เขามีต่อสิ่งนั้นและเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับ ตนเอง หรือรูปแบบการแสงไฟข่าวสารเปลี่ยนไปก็จะทำให้บุคคลเปลี่ยนภาพที่มีต่อสิ่งนั้น แต่หากข่าวสารที่ แสงไฟนั้น สนับสนุนการตัดสินใจของตน บุคคลก็จะคงภาพเดิมของสิ่งนั้นไว้

จากแผนภาพที่ 9 แสดงให้เห็นถึงการที่บุคคลมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ไม่ตรงกับภาพที่ตนมี ต่อความจริง (his image of reality) หรือความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเดิมๆ ได้

สำหรับการแสงไฟข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของผู้บริโภคนั้น ในการที่ผู้ บริโภคจะตัดสินใจซื้อหรือบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพนั้น ผู้บริโภคจะได้รับสิ่งเร้าหรือภัยกระดุนให้เกิดความ

ต้องการ ทั้งจากภายในและภายนอก แรงกระตุ้นจากภายนอกคือ ความต้องการของผู้บริโภคองที่จะใช้ผลิตภัณฑ์นั้น และแรงกระตุ้นจากภายนอกคือ ข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น การมีผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ๆ เกิดขึ้นมา ผลประโยชน์ต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ฯ ฯลฯ

แรงกระตุ้นทั้งภายในและภายนอก ทำให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการที่จะใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้บริโภคแสวงหาข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อลดระดับความไม่แน่ใจในผลิตภัณฑ์เหล่านั้นลง และให้เกิดความมั่นใจในการบริโภคมากขึ้น กล่าวคือ ผู้บริโภคต้องการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ แต่ยังไม่มีความรู้ในเรื่อง

รายละเอียดของทางเลือกในการบริโภคผลิตภัณฑ์ เช่น ยังไม่รู้ว่ามีที่ห้องร้านบ้าง ชนิดใดที่ใช้แล้วดีผลดี ดังนี้ จึงอาจเป็นไปได้ที่ผู้บริโภคจะเริ่มปรึกษาหรือถามจากคนรอบข้าง อาจจะอ่านโฆษณาต่างๆ อาจถามไปปั้ยญูนย์ที่ให้ข่าวสารข้อมูลในเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็น ร้านขายยา ร้านที่ขายผลิตภัณฑ์สุขภาพโดยเดียว หรือบริษัทผู้ผลิต หรือแหล่งอื่นๆ ที่ผู้บริโภคคาดว่าจะมีข้อมูลเพื่อตอบสนองความต้องการของตนอย่างดี ทั้งนี้ อาจเป็นการเลือกหาข้อมูลผ่านทางสื่อสังคมใหม่ต่างๆ ด้วย เช่น Internet ซึ่งในปัจจุบันมีข้อมูลเหล่านี้ปรากฏอยู่ทุกที่ ดังที่กล่าวมา前面 ถือเป็นการเสาะหาทางเลือกโดยการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ต ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะไม่กระทำการตัดสินใจในขณะที่ยังมีข้อมูลไม่เพียงพอ จึงทำให้เกิดกระบวนการแสวงหาข่าวสารขึ้นอีก เมื่อได้ข้อมูลข่าวสารเพียงพอแล้ว ผู้บริโภคก็จะมีการประเมินผลทางเลือก ต่างๆ นั้น เพื่อตัดสินใจว่าจะซื้อผลิตภัณฑ์หรือไม่

และเมื่อตัดสินใจช้อปแล้ว การแสวงหาข้อมูลก็ยังคงเกิดขึ้นอีก โดยจะเป็นการเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติม หลังจากที่ผู้บริโภคได้สั่งเกตเห็นปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจช้อปแล้ว ผู้บริโภคจะแสวงหาข้อมูลจากภายนอก เพื่อพิจารณาดูทางเลือกต่างๆ อีกครั้งหนึ่ง โดยผู้บริโภคจะพิจารณากลั่นกรองหรือแยกแยะข้อมูลจนสุดเป็นความเข้าใจจากการรับรู้ (Selective Perception) อีกครั้งหนึ่ง (ธงชัย สันติวงศ์, 2539 ข : 67 - 70)

ในที่นี้ ผู้บริโภคอาจได้รับการกระตุ้นจากโฆษณาผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่ง เช่น อาหารเสริมลดน้ำหนัก จนเกิดความสนใจอย่างชัดเจน (ตามกระบวนการกระตุ้นจนถึงการมองเห็นปัญหาในรอบแรกดังที่กล่าวมาแล้ว) ในรอบที่สอง ผู้บริโภคจะดำเนินการแสวงหาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจคือ พิจารณาดูโฆษณาของอาหารเสริมลดน้ำหนักต่างๆ โดยหากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากมีโฆษณาผลิตภัณฑ์นี้มากหลายรายการ ซึ่งอาจมีบางรายการที่ไม่ตรงกับทัศนคติของผู้บริโภค ผู้บริโภคจะดำเนินการเลือกเห็น และกลั่นกรอง เช่น เลือกผลิตภัณฑ์ที่ทำจากต่างประเทศมากกว่าทำในไทย เพราะเห็นว่าทำเชื้อถือได้มากกว่า เป็นต้น

เมื่อผู้บริโภคตัดสินใจซื้อไปแล้ว การแสวงหาข่าวสารก็ไม่ได้สิ้นสุดลงแต่เพียงเท่านั้น ผู้บริโภคยังคงมีการแสวงหาข่าวต่อไป เมื่อจากอาจเกิดความไม่แน่ใจเกี่ยวกับความสมเหตุสมผลของการตัดสินใจซื้อ จึงมีการเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อมาเปรียบเทียบดูความได้ผลจากการตัดสินใจ เพื่อให้แน่ใจว่าการเลือกซื้อของตนนั้น ถูกต้องและยังช่วยลดความกังวลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจดังกล่าวด้วย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2537) ได้กล่าวถึงการแสวงหาข่าวสารของผู้บริโภคไว้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกันกับแนวคิดของ ชงชัย สันติวงศ์ เช่นกัน ดังนี้ ในการค้นหาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคนั้น เกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้บริโภครับรู้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ คือ เป็นการรับรู้ถึงความต้องการ ผู้บริโภคจะเริ่มค้นหาข้อมูลที่จำเป็นเพื่อแก้ปัญหานั้น การค้นหาในเบื้องต้น จะเป็นความพยายามทบทวนความทรงจำกเหตุการณ์ในอดีตและความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ การค้นหาข้อมูลมี 2 วิธี คือ

1. การค้นหาข้อมูลจากภายใน (Internal Search) ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการเห็นและการระลึกได้ของผู้บริโภคจากความเชื่อ ทัศนคติและประสบการณ์ที่ผ่านมา ถ้าการค้นหาข้อมูลภายในไม่เพียงพอ ผู้บริโภคจะค้นหาข้อมูลภายนอกต่อไป

2. การค้นหาข้อมูลจากภายนอก ประกอบด้วย แหล่งบุคคล เช่น เพื่อน สมาชิกในครอบครัว แหล่งการค้า เช่น การโฆษณา พนักงานขาย การจัดแสดงสินค้า ณ จุดศูนย์ และแหล่งชุมชน เช่น สื่อมวลชนอินเทอร์เน็ต การใช้สินค้า การสำรวจหรือการทดสอบผลิตภัณฑ์ของสถาบันต่างๆ

ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการประเมินและพิจารณาทางเลือกที่มีศักยภาพ อันจะนำไปสู่การตัดสินใจซื้อสินค้าต่อไป

ผู้บริโภคในปัจจุบันสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆได้อย่างมากมาย จากสื่อมวลชนที่ ขณะนี้ผู้บริโภคสามารถติดตามข่าวสารต่างๆได้อย่างไม่จำกัดเวลาและสถานที่ นอกเหนือจากช่อง 3 5 7 9 และ 11 แล้ว ยังมีเคเบิลทีวี ไอทีวี ฯลฯ ข้อมูลต่างหลังไหลเข้ามาสู่ผู้บริโภคจากทั่วทุกสารทิศ ทั่วโลก โดยเฉพาะสื่อออนไลน์กิ๊ฟ โซเชียลมีเดีย เช่น อินเตอร์เน็ต ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคมากขึ้นในการที่จะแสวงหาข่าวสารจากข้อมูลต่างๆทั่วโลกภายในเวลา อันรวดเร็ว

ในยุคโอลิมปิกวันนี้ ผู้บริโภค มีโอกาสในการเปรียบเทียบสินค้าและบริการอย่างหลากหลาย และมีสินค้ามากมายจากทุกมุมโลกเข้ามา ผู้บริโภคได้รับข้อมูลข่าวสารและความรู้มากมาย ทั้งข้อมูลพื้นฐาน บทวิเคราะห์ หรือคำแปล ชนนี้ ความคิด ทัศนคติและการประเมินของลูกค้าต่อสินค้าและบริการ จึงกระทบให้บ่อยและถี่ขึ้น ลูกค้าจะนำสินค้านั้นไปเปรียบเทียบกับสินค้าอื่นๆ

ในเวลาเดียวกัน ผู้บริโภคก็จะเสาะหาข้อมูลนิดเดียวกันที่มีใหม่และที่มีเสนอขายในโลกต่อไปย่างไม่มีขอบเขต โดยจะหาจากวิธีการขึ้นกว่าเดิม ตามโอกาสที่เปิดช่องทางสารข้อมูลและการค้าเสรีในยุคโลกาภิวัตน์ (คงชัย สันติวงศ์, 2539 ข : 75-76)

นอกจากนี้ ประดิษฐ์สักดิญที่ต้องคำนึงถึงอิทธิพลการหนึ่งในการศึกษาถึงการแสวงหาข่าวสารของผู้บริโภคคือ ความเกี่ยวข้องของผู้บริโภคกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้า (Consumer Involvement)

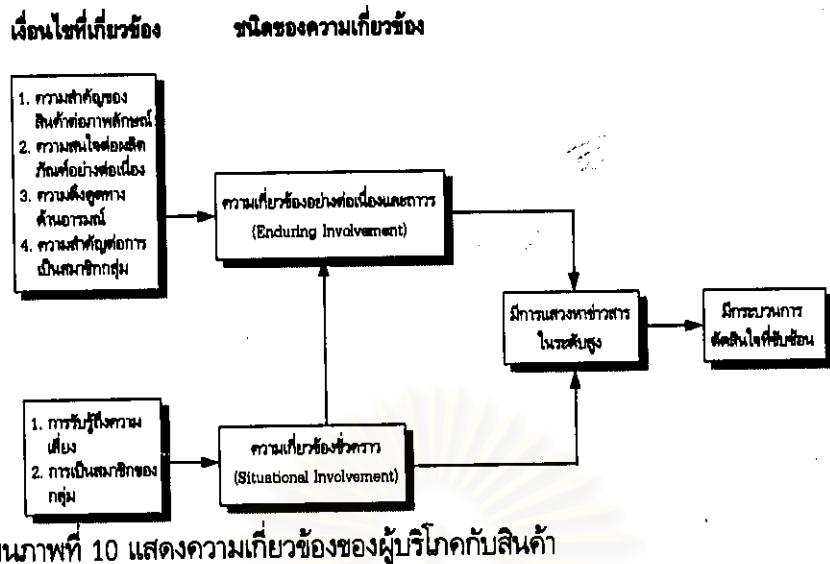
ความเกี่ยวข้องของผู้บริโภคกับสินค้า อาจแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. High Involvement คือ การซื้อสินค้าที่ผู้บริโภคเห็นว่ามีความสำคัญหรือจัดเป็นสินค้าที่ผู้บริโภคเห็นว่าต้องเลี่ยงในการใช้ (Perceived Risk) ขณะนี้ จึงมีการแสวงหาข่าวสารมากเพื่อที่จะได้ประเมินถึงข้อดีข้อเสียของสินค้าอย่างดี
2. Low Involvement คือ สินค้าที่ไม่ได้มีความสำคัญต่อผู้บริโภค คือ มีความเกี่ยวข้องด้วยน้อยและไม่ต้องเลี่ยงในการบริโภคมากนัก จึงไม่ค่อยมีการแสวงหาข่าวสาร ค้นหาข้อมูลเพื่อประเมินสินค้า การเรียนรู้เกี่ยวกับสินค้านั้นจะเกิดขึ้นจากการได้รับข้อมูลนั้นเข้ามาผ่านทางจ豹ภาพ เช่น โฆษณาทางโทรทัศน์

จากทฤษฎี Social Judgement ระบุว่า ในเรื่องที่บุคคลมีระดับความเกี่ยวข้องสูง บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งนั้นอยู่แล้วจนแทบจะไม่ยอมรับแนวคิดอย่างอื่นที่ตรงข้ามกับความคิดที่มีอยู่ และมักจะตีความสิ่งที่สอดคล้องกับแนวคิดที่มีอยู่ในทางบวก และสิ่งที่ไม่สอดคล้องในทางลบ แต่ในเรื่องที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับตน เองมากนัก บุคคลมักจะมีความพร้อมที่จะรับความคิดเห็นทั้งที่สนับสนุนและขัดแย้ง สำหรับทางการตลาดนั้น ทฤษฎีระบุว่า คนที่มีความเกี่ยวข้องสูงมักจะยอมรับสินค้านั้นเพียงบางส่วนเท่านั้น และมักที่ความเรื่องต่างๆในทางที่สอดคล้องกับประสบการณ์ที่ผ่านมา

สินค้าที่ผู้บริโภcm มีความเกี่ยวข้องหรือสนใจนั้น ผู้บริโภคจะพูดถึงอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นข่าวที่เกี่ยวข้อง คำแนะนำ หรือประสบการณ์ที่ได้ได้ใช้ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อนักลิ่นอื่นต่อ

นอกจากนี้ ความเกี่ยวข้องของผู้บริโภคกับสินค้านั้น อาจแบ่งได้ในอีกกลุ่มหนึ่งคือ Situational Involvement ซึ่งเป็นความเกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นชั่วคราวในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น ช่วงเทศกาลคริสต์มาส ปีใหม่ ฯลฯ และ Enduring Involvement ซึ่งเป็นความเกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและถาวร เช่น การเลือกเสื้อผ้า ฯลฯ ทั้งนี้ เรายังพิจารณาความเกี่ยวข้องของผู้บริโภคกับสินค้าได้ดังแบบจำลองต่อไปนี้

จากแผนภาพที่ 10 ความเกี่ยวข้องทั้ง 2 ชนิดจะนำไปสู่การแสวงหาข่าวสารเพิ่มขึ้นและมีการประเมินตัวเลือกต่างๆมากขึ้น ซึ่งเมื่อมีการแสวงหาข่าวสารมากก็จะทำให้ได้รับข้อมูลมาก จึงส่งผลต่อการตัดสินใจที่ซับซ้อนขึ้น

กระบวนการตัดสินใจซื้อที่ซับซ้อน (Complex Decision Making)

กระบวนการตัดสินใจซื้อที่ซับซ้อนนี้ ผู้บริโภคจะมีการประเมินลักษณะอย่างละเอียดและทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ มีการแสวงหาข่าวสารที่หลากหลายและมีการประเมินยั่งต่างๆมากมาย ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภค มีความเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ โดยผลิตภัณฑ์ที่ทำให้มีการตัดสินใจซื้อในลักษณะนี้มีดังนี้

- สินค้าที่มีราคาสูง
- สินค้าที่มีความเสี่ยงในการใช้ เช่น ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ (Medical Products) รถยนต์
- สินค้าที่มีความซับซ้อน เช่น เครื่องเล่นชีดี เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล
- สินค้าที่มีลักษณะเฉพาะ (Specialty Goods) เช่น อุปกรณ์กีฬา เพอร์ฟูมิเจอร์
- สินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของบุคคล เช่น เสื้อผ้า เครื่องสำอาง

จากที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ได้แก่ ยา อาหาร เครื่องสำอางและเครื่องมือแพทย์ ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จัดเป็นสินค้าที่ทำให้ต้องมีการตัดสินใจซับซ้อนด้วย ทั้งนี้ อาจพิจารณาได้จากปัจจัยต่างๆดังต่อไปนี้

1. Need Arousal ความต้องการ คือ การที่ผู้บริโภคเกิดความต้องการในสิ่งค้าปลีกหนึ่ง ซึ่งผู้บริโภคจะให้ความสนใจในยี่ห้อที่เป็นที่รู้จักก่อน
2. Consumer Information Processing เมื่อมีความต้องการเกิดขึ้น ผู้บริโภคก็จะมีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้นทันที โดยพยายามเบรี่ยงเทียบตัวเลือกต่างๆ ให้ความสนใจกับโฆษณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้น และศึกษารายงานต่างๆที่มีการประเมินผลิตภัณฑ์ยี่ห้อต่างๆ รวมทั้งการสอบถามความคิดเห็นของคนรอบข้างเพื่อช่วยในการตัดสินใจด้วย
3. Brand Evaluation ถือเป็นผลลัพธ์ได้รับจากการแสวงหาข้อมูล ผู้บริโภคจะเลือกยี่ห้อที่สามารถตอบสนองความต้องการที่สำคัญที่สุดก่อน
4. Purchase เมื่อว่าผู้บริโภคตัดสินใจที่จะซื้อยี่ห้อหนึ่งแล้ว ยังมีอีกหลายปัจจัยที่อาจทำให้ผู้บริโภคไม่ได้ซื้อหรือละเลยการซื้ออุปกรณ์ เช่น ไม่มีเงิน ข้อมูลใหม่ที่ได้รับทำให้เกิดความลังเล ไม่มียี่ห้อที่ต้องการ ฯลฯ
5. Post Purchase Evaluation เมื่อซื้อสินค้าไปแล้ว ผู้บริโภคจะมีการประเมินผลการใช้ผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าพอใจก็จะซื้อสินค้านั้นต่อในอนาคต แต่ถ้าไม่พอใจก็จะมีการประเมินทางเลือกอีกรังหนึ่งและมีแนวโน้มที่จะไม่ซื้อต่อ

ปัจจัยที่ทำให้ผู้บริโภค มีการแสวงหาข่าวสาร อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. High Consumer Involvement ยิ่งมีระดับความเกี่ยวข้องสูง ยิ่งมีความต้องการข้อมูลสูงขึ้นด้วย
2. High Perceived Risk ยิ่งรับรู้ว่ามีความเสี่ยงสูงในการซื้อ ยิ่งทำให้แสวงหาข้อมูลมากขึ้น Locander และ Hermann พบว่าเวลาเมื่อความเสี่ยงสูง ผู้บริโภคจะแสวงหาข้อมูลจากแหล่งที่เป็นกลาง และจากแหล่งบุคคล เช่น เพื่อน เฟื่อนบ้าน
3. Little Product Knowledge and Experience ยิ่งมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้นน้อย ยิ่งหาข้อมูลมากขึ้น Srinivasan and Ratchford พบว่า ประสบการณ์ที่ผ่านมาเกี่ยวกับสินค้าทำให้มีการแสวงหาข่าวสารน้อยลง เพราะผู้บริโภคจะรู้ว่าการหาข้อมูลที่ถูกต้องได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ถ้าประสบการณ์ที่ได้รับเป็นด้านลบ อาจทำให้มีการแสวงหาข่าวสารมากขึ้นได้
4. Less Time Pressure ถ้าผู้บริโภคไม่เวลา many ก็จะมีการแสวงหาข่าวสารมากขึ้นด้วย แต่มักจะเกิดกับสินค้าที่ผู้บริโภค มีความเกี่ยวข้องสูงมากกว่าต่ำ
5. High Price ยิ่งสินค้ามีราคาสูง ยิ่งมีการหาข่าวสารมาก
6. More Product Differences ยิ่งแต่ละยี่ห้อมีความแตกต่างกันสูง ยิ่งแสวงหาข่าวสารมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยในเรื่องต้นทุนที่ใช้ไปในการแสวงหาข่าวสารด้วยทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตามร้านค้าและสถานที่ต่างๆ เวลาที่ใช้ในการหาข้อมูลเมื่อเทียบกับการใช้เวลาไปในทางเลือกอื่นๆ เช่น การพักผ่อน การทำธุรกิจ ต้นทุนอีกประการหนึ่งก็คือ เรื่องทางด้านจิตใจ การแสวงหา

ข้อมูลนี้ คนที่ไม่ชอบเชือของ จะไม่ชอบແສງທາຂ່ອມຸດ ດ້ວຍຫຼຸດສູງ ຜູ້ບໍລິໂພກຈະເລີຍການແສງທາຂ່ອມຸດ ສູງ ແນວດຕິດນີ້ສອດຄລ້ອງກັບແນວດິດຂອງ Sohramm ແລະ Atkin ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງໜ້າ

ແລ້ວຂ່ອມຸດ ທີ່ຜູ້ບໍລິໂພກໃຊ້ໃນການແສງທາຂ່າວສາຮ້ານີ້ຢູ່ຫລາຍແລ້ງດ້ວຍກັນ ອາຈີຈາຣາໄດ້ດັ່ງນີ້

	ແລ້ວນຸ່ມຄລ	ແລ້ວທີ່ໄມ້ໃຫ້ນຸ່ມຄລ
ປັຈັບຕ່າງໆທີ່ນັກການ ຕລາດຄວນດີ	<ul style="list-style-type: none"> ● ພົນການຂາຍ ● ເຫເລມວິກිຕິ່ງ ● ການຈັດແສດງສິນຄ້າ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ໂໄຍະນາ ● ກາງວັງສິນຄ້າໂຮງໃນຮ້ານ ● ກາງສົ່ງເຕີມການຂາຍ ● ທີບຫອ
ປັຈັບຕ່າງໆທີ່ນັກການ ຕລາດຄວນດີມີໄດ້	<ul style="list-style-type: none"> ● ການບອກຕອນເກມະນຸມເພື່ອນ ຄວບຄວ້າ ● ຄໍແນະນໍາຈາກນັກວິທາການ ຜູ້ມີຄວາມງົ່ງ ● ປະສບກາວນົ່ວຈາກການໃຊ້ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ບະບຽນທານີການ ຂ່າວຕ່າງໆ ● ແລ້ງຂ່ອມຸດທີ່ເປັນກລາງ

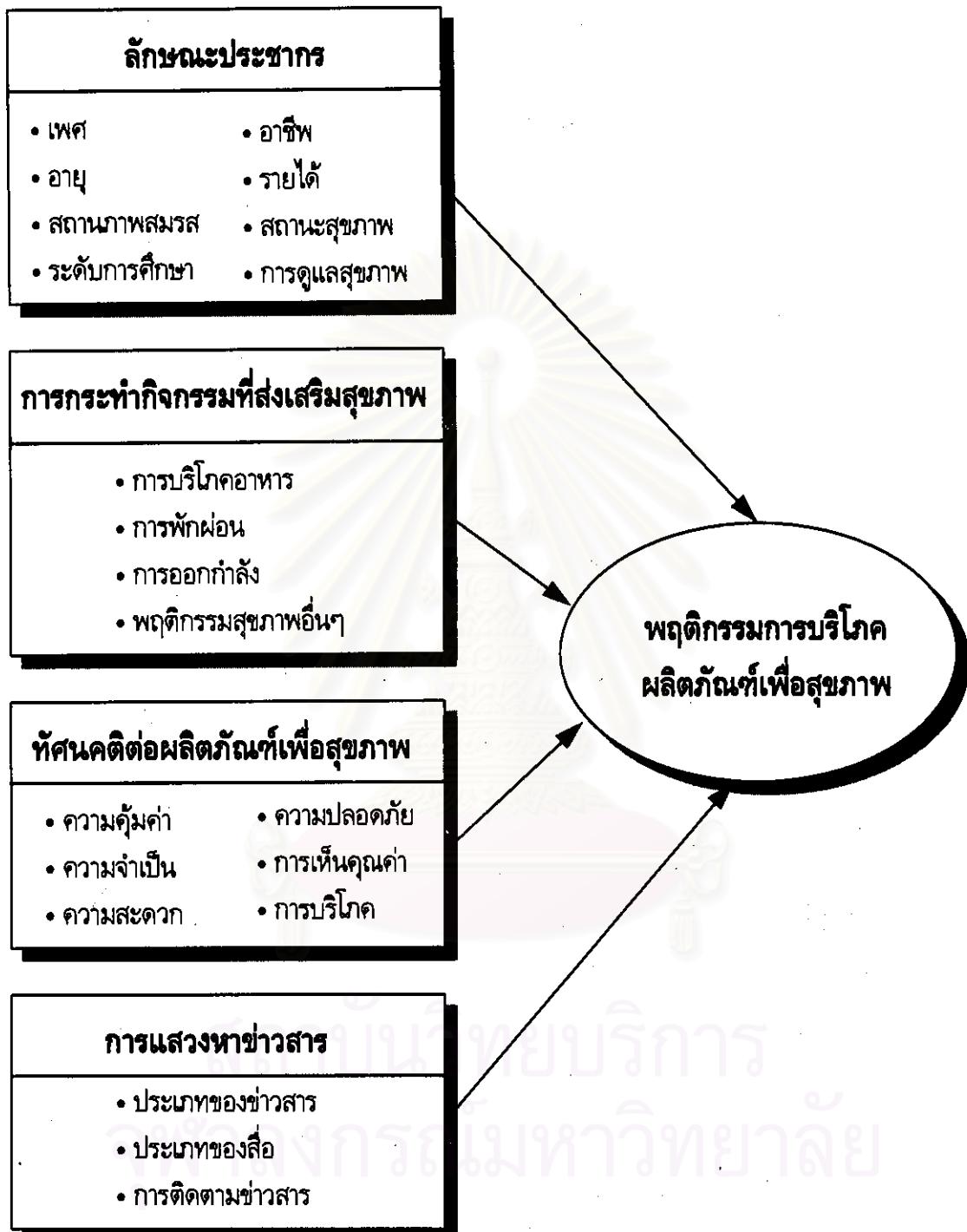
ແພັນກາພົກ 11 ແສດງແລ້ງຂ່ອມຸດໃນການແສງທາຂ່າວສາຮ້າຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ

ສິ່ງທີ່ຕ້ອງຄໍານິ່ງດີນໃນເຮືອການແສງທາຂ່າວສາຮ້າຂອງຜູ້ບໍລິໂພກນີ້ ຄື ການທີ່ຜູ້ຜົລິພາຍາມໃຫ້ກາງເລືອກແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກມາກມາຍດີນ ໃນຄວາມເປັນຈິງ ຜູ້ບໍລິໂພກໄມ້ໄດ້ແສງທາຂ່າວສາຮ້າຈາກຫຼັກແລ້ວທີ່ມີ ເນື່ອຈາກປັຈັບຕ່ານຕັ້ງຫຼຸມແລະຄວາມມູ່ຍາກໃນການທາ ທ່ານໄໝ່ສາມາດພິຈາລະນາໄດ້ທຸກຍິ້ຫ້ທີ່ມີ ດະນັ້ນ ໄນໄໝ່ໄວ້ຂ່ອມຸດມາຈະດີເສມວໄປ ເພົ່າຈະກ່າໄໝ່ເກີດສັກພັບຂ່ອມຸດລັ້ນ ຂຶ່ງກ່າໄໝ່ເກີດຄວາມສັບສນແຄນນໍາໄປສູ່ກາງຕັດສິນໃຈທີ່ໄປໝຳປະສິບຕິພາບໄດ້

ຈາກແນວດິດໃນດ້ານການແສງທາຂ່າວສາຮ້າໜ້າ ຜູ້ວິຊຍ້ໄດ້ກ່າວໜີແນວທາງໃນການວິຈັດໄວ້ ໂດຍມູ່ຕິກາຫາພຸດທິກວມການແສງທາຂ່າວສາຮ້າທີ່ເກີຍຂ້ອງກັບຜົລິກັນທີ່ເພື່ອສຸນພາພ່ອງຜູ້ບໍລິໂພກຜ່ານທາງສູ່ຕ່າງໆ ທັກກາງສູ່ມາລັກ ສື່ວນຸ່ມຄລ ແລະສື່ວນຸ່ມຄລ ໂດຍເພາະສື່ວນຸ່ມຄລຕ່ອງນີ້ທີ່ມີອີກຫຼືພລມາກັ້ນໃນປັ້ງຈຸບັນ ໃນດ້ານການໃຫ້ຄວາມສັນໄຈ ກ່າວໜີ ກ່າວໃຫ້ຄວາມເຂົ້າຄື ແລະການເລືອກໃຫ້ແລ້ງສາວຕ່າງໆຕາມທີ່ກ່າວມາ

ຈາກທີ່ກ່າວມາກໍ່ສິ່ງ ອາຈສຸປະເປົນແນບຈໍາລອງເພື່ອໃຫ້ປັນແນວທາງໃນການຄືກາວິຈັດເຮືອກ ການແສງທາຂ່າວສາຮ້າ ທັກການຄົດແລະພຸດທິກວມການບໍລິໂພກຜົລິກັນທີ່ເພື່ອສຸນພາພ່ອງຜູ້ບໍລິໂພກໃນເຂົາກຸງເທິມທານຄຣ ໄດ້ດັ່ງນີ້

กรอบแนวคิดในการศึกษา

แผนภาพที่ 12 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการแสวงหาข่าวสาร

วรรณพร เนตรอ่อนวย (2529) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการลือสารเพื่อแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับงานในต่างประเทศ : ศึกษาเฉพาะคุณงานที่จะเดินทางไปกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพเดิม รายได้เดิมและเหตุจูงใจในการทำงานต่างกัน จะแสวงหาข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ต่างกันด้วย

ประไพศรี สุกโภช (2539) "การศึกษาการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อมาทำงานในเมืองของแรงงานต่างดินในจังหวัดชลบุรี" เป็นการศึกษาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อความปรารถนาในการมาทำงานต่างดิน พฤติกรรมการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและการศึกษาการลือสารระหว่างบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจมาทำงานในเมือง โดยใช้ แนวทางในการศึกษาคือ แนววัฒนธรรมศึกษา วิธีการเก็บข้อมูล ใช้การประยุกต์วิธีการแบบชาติพันธุ์ไทย ประกอบด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ ซึ่งผลการวิจัยในด้านการแสวงหาข่าวสารพบว่าแรงงานต่างดินที่มีความปรารถนาในการมาทำงานต่างดินแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารต่างกัน และพบว่าแรงงานต่างดินแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำงานในเมืองจากการลือสารระหว่างบุคคลมากที่สุด เนื่องจากมีความเชื่อถือและมีโอกาสเข้าถึงมากที่สุดโดยลือสารมีบทบาทในการให้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการน้อยมาก

ปราวน พัฒนาพงษ์ (2534) "พฤติกรรมการแสวงหาข่าวและความพึงพอใจต่อข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของกรรมการหมู่บ้าน" เมื่อการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ การศึกษา รายได้ โอกาสการเปิดรับสื่อ และค่านิยมทันสมัยกับการแสวงหาข่าวสารและความพึงพอใจต่อข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของกรรมการหมู่บ้าน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า โอกาสการเปิดรับสารและค่านิยมทันสมัยมีความสัมพันธ์กับความสนใจต่อเนื้อหาข่าวสารที่ระดับนัยสำคัญ .05 การศึกษา โอกาสการเปิดรับสื่อและค่านิยมทันสมัยมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้สื่อที่ระดับนัยสำคัญ .05 และ อายุ โอกาสการเปิดรับสื่อ และค่านิยมทันสมัยมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายการเปิดรับข่าวสารที่ระดับนัยสำคัญ .05

ฉลองรัช ยิ่งไพบูลย์ (2537) "การแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการปั้นตัวของอาจารย์ข้าราชการต่างประเทศ ของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์" เพื่อทราบถึงแบบแผนการแสวงหาข้อมูล การตัดสินใจในการสำรวจข้อมูล การเลือกแหล่งข่าวสาร การเลือกประเภทข่าวสาร และการเลือกวิธีการแสวงหาข่าวสาร ของกลุ่มอาจารย์จำนวน 30 คน วิธีการเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่าแหล่งข่าวสารของอาจารย์ข้าราชการต่างประเทศคือ สื่อบุคคล รองลงมาคือ สื่อสารมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

และจะส่งท้าวสารเพิ่มเติมจากสื่อบุคคลก่อนเสมอ แหล่งข่าวสารมีทั้งทางเดียวและหลายช่องทาง ซึ่งกับสภาพการณ์โอกาส ประนาบทองข้อมูลข่าวสารและระดับความยากง่ายในการได้ข้อมูลประมาณของสารมีทั้งที่เป็นปัจจัยสี การทำงาน ความบันเทิงและข้อมูลที่มีลักษณะเฉพาะ

สุดารัตน์ ควรสถาพรสวี (2528) "พฤติกรรมของคนใช้ในการเผยแพร่สารสนเทศเพื่อรับบริการด้านหันตสุขภาพและทันสุขคึกคักจากหันตแพทย์ในเขตกรุงเทพมหานคร" เป็นการศึกษาการเสาะหาสารสนเทศ เกี่ยวกับการรับบริการด้านหันตสุขภาพของคนใช้ก่อนที่จะมาพบแพทย์ และคึกคักกึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการได้รับสารสนเทศด้านหันตสุขคึกคักของคนใช้จากหันตแพทย์ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้มาจาก การสัมภาษณ์คนใช้ 192 คน และการให้หันตแพทย์ 96 คนตอบแบบสอบถามในด้านการตรวจ ในสถานบริการหันตกรรมทั้ง ข้อมูลและของเอกสารจำนวน 96 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า คนใช้ส่วนใหญ่มีการเสาะหาสารสนเทศเกี่ยวกับ คุณภาพการบำบัดรักษากองสถานบริการหันตกรรมก่อนตัดสินใจเลือกวัสดุการ โดยส่วนใหญ่เป็นการสื่อสาร ระหว่างบุคคลในหมู่ญาติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านรูปแบบการดำเนินธุรกิจ

ชลิดา อุนกำเนิด (2535) "ความสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารและการโภชนาการเกิน" เป็นการศึกษาแบบแผนการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารจากฐานการพางเมืองไทย 7 แห่งในเขตกรุงเทพมหานครในด้านต่าง ๆ ดังนี้ กิจกรรมประจำวัน พฤติกรรมการบริโภคอาหาร พฤติกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมในเวลาว่าง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนการดำเนินธุรกิจเหล่านี้ที่เกี่ยวข้อง กับภาระโภชนาการเกิน และลักษณะทางประสาทการและสังคมของผู้บริหาร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารจำนวน 373 ราย แต่ได้วางแบบสอบถามเพื่อสมญารุณคือกลับมาเพียง 149 ราย ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการโภชนาการปกติ 64.4% มีภาวะโภชนาการเกิน 35.6% โดยแบบแผนการดำเนินธุรกิจมีผลกระทบต่อภาระโภชนาการเกิน แบบแผนการดำเนินธุรกิจที่ไม่เหมาะสม คือ พฤติกรรมการบริโภคอาหารซึ่งได้แก่ จำนวนเม็ดอาหารในหนึ่งวัน การรับประทานอาหารมื้อดึก การรับประทานจนจุบจนดูโทรศัพท์ กิจกรรมที่ไม่ใช่การออกกำลังกาย การรับประทานอาหารหลังอาหาร เนื่องจาก รับประทานอิ่มแล้ว ส่วนแบบแผนการดำเนินธุรกิจในเรื่องพฤติกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมในเวลาว่าง ไม่มีผลต่อภาระโภชนาการเกินของผู้บริหาร

สุดารัตน์ ชัยณรงค์ (2537) "ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับวิธีทางดำเนินธุรกิจที่ส่งเสริมสุขภาพของวัยรุ่น" ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับวิธีทางดำเนินธุรกิจที่ส่งเสริมสุขภาพของวัยรุ่นและการหาอ่านจากการทำงาน การรับรู้ความสามารถของตนเองกับวิธีทางดำเนินธุรกิจที่ส่งเสริมสุขภาพของวัยรุ่น โดยศึกษาคุณตัวอย่าง คือ วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปี

ที่ 4-6 ปีการศึกษา 2537 จาก 4 โรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 441 คน โดยใช้แบบสอบถาม ชื่อแบบสอบถามวิธีการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพนี้ ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากการแบบวัด Health Promoting Lifestyle ของ วอร์คเกอร์ ชีคิริท์และเพนเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า การวัดรู้ความสามารถของคนเองอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ส่วนวิธีการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า การวัดรู้ความสามารถของคนเองมีความสัมพันธ์ทางบวก และสามารถทำนายวิธีการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของวัยรุ่นได้

ณัฐาณิ ศรีกัตญู (2540) “รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของเจเนอเรชันวายในกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาและหาความสัมพันธ์ของรูปแบบการดำเนินชีวิตพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของเจเนอเรชันวายในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน 481 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ชื่อผลการวิจัยที่ได้ คือ รูปแบบการดำเนินชีวิตของเจเนอเรชันวายในกรุงเทพมหานครสามารถแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม คือ กลุ่มรักสวยรักงาม กลุ่มนักเที่ยว กลุ่มเด็กเรียน กลุ่มเอาแต่คนเอง กลุ่มนักฟัน และกลุ่มรักบ้าน โดยการแบ่งกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์หรือมาตรฐาน ลักษณะจิตวิทยาในรูปแบบของกิจกรรม ความสนใจและความคิดเห็น (Activities, Interests and Opinions : AIOS)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านทัศนคติ

พิรนันท์ มูรณะสิงกาน (2537) “พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนความสัมพันธ์ของตัว เป็นทั้ง 3 โดยใช้แบบสอบถามประชาชน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 432 คน ซึ่งในด้านความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์นั้น ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

นัดดา หมมีด (2540) “ความตระหนักรู้และทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานถึงผลของโฆษณาที่มีต่อการตัดสินใจซื้อ” เป็นการศึกษาถึงผลกระทบของโฆษณาที่มีต่อการบริโภคของคนวัยทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสารโฆษณา ความตระหนักรู้ถึงผลกระทบของโฆษณาและพฤติกรรมการซื้อสินค้า ตลอดจน การนำข้อมูลจากโฆษณามาใช้ประกอบการตัดสินใจซื้อเมื่อพิจารณาจากลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน การวิจัยเชิงสำรวจใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

- 1 คนวัยทำงานส่วนใหญ่ตระหนักรู้ ข้อมูลจากโฆษณาสามารถเชื่อถือได้เพียงบางส่วน และโฆษณา มักจะเน้นกุญแจมีดิจิตอลสินค้าเกินจริง
- 2 เพศหญิงเชื่อถือและให้ความสนใจกับโฆษณามากกว่าเพศชาย
- 3 คนวัยทำงานที่อายุน้อยเชื่อถือและให้ความสนใจกับโฆษณามากกว่าคนวัยทำงานที่อายุมาก
- 4 คนวัยทำงานผู้ชายเชื่อถือและให้ความสนใจกับโฆษณาไปเต็มกับการตัดสินใจซื้อในระดับมาก
- 5 สินค้าที่คนวัยทำงานชื่อโดยเป็นผลจากโฆษณา คือ สินค้าประเภทของใช้ในชีวิตประจำวัน ของใช้ ในบ้าน และประเภทอาหาร ชนิดง่ายๆ เช่น ดิน

สุนีย์ ใจโนพารัตน์ (2539) “บทบาทของสื่อและปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการดื่มไวน์ของผู้บริหารในองค์กรธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาพฤติกรรมการยอมรับการดื่มไวน์ การเปิดรับสื่อ และบทบาทของสื่อกับการยอมรับ ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงทัศนคติต่อไวน์ที่มีผลต่อการยอมรับการดื่มไวน์ของผู้บริหารจำนวน 370 คน ผลการวิจัยในด้านทัศนคติพบว่า ทัศนคติต่อไวน์ในเรื่องการมีส่วนช่วยรักษาสุขภาพและสุขภาพที่ดีมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการดื่มไวน์ นอกจากนี้ สถานภาพทางเศรษฐกิจและลักษณะ ได้แก่ อายุ รายได้ ตำแหน่งและสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันจะมีการยอมรับการดื่มไวน์แตกต่างกันด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านพฤติกรรมการนิโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ

วิชิต เม่นิล (2539) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ โดยเบรย์มเทียบความรู้ และทัศนคติของคน 2 กลุ่ม คือ ผู้ป่วยที่มารับยาที่โรงพยาบาล กับ ผู้ที่มาซื้อยาในร้านขายยา ในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพในลักษณะเดียวกัน พบร่วมกันว่าผู้ที่ใช้ผลิตภัณฑ์ส่วนมากเป็นผู้ใช้ที่อยู่ในเมือง โดยได้รับข้อมูลจากกลุ่มนิตยสารมากที่สุด นอกจากนี้ เพื่อร่วมงานและคนใกล้ชิดก็ถือว่าเป็นแหล่งสำคัญด้วย

วรรณ หาญวงศ์พนมย้อย และลินีนุช นิมิตรดี (2539) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพที่เป็นผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ โดยทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน จากวันธรรมะเพื่อนธรรมชาติ พบร่วมกันว่า ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่มีสุขภาพดี ไม่มีโรคประจำตัว มีการศึกษาสูง คือระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป อาศัยอยู่ในกลุ่มผู้บริหารด้านสังคมหรือผู้ประกอบธุรกิจที่ทำไป โดยกลุ่มตัวอย่างได้ความรู้เรื่องสมุนไพรมากจากนิตยสาร หนังสือพิมพ์และสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ ยังพบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้ใช้สมุนไพร คือ ความต้องการสนับสนุนสินค้าภายในประเทศ การวิจัยได้เสนอแนะให้มีการรณรงค์ให้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่แพร่หลายขึ้น โดยให้ความรู้ผ่านทางหนังสือพิมพ์ นิตยสาร

กันย์รัตน์ คุจดาวรี , ภูษณ พรพุทธิชัยและอภิรดี ขจารคราเพชร (2537) ศึกษาเรื่องผลของโไมซณาต่อการบริโภคอาหารเสริมสุขภาพ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่าง 118 คน ในด้านผลของโไมซนาและคำแนะนำต่อพฤติกรรมบริโภคอาหารเสริม และศึกษาความถูกต้องของโไมซนาอาหารเสริมทางแฟ่นพับ ไปปลิฯ ตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) พบว่า พฤติกรรมก่อนซื้อ ผู้บริโภคส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาของโไมซนาและคำแนะนำมีความน่าเชื่อถือ เพราะหันสมัย มีข้อมูลทางวิชาการยืนยัน หรือมีนักแสดง บุคลที่มีชื่อเสียงเป็นผู้นำเสนอ แต่ก็ไม่มีการตรวจสอบว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นจริงเพียงใด และศึกษาพบว่า สื่อโไมซนาและคำแนะนำ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคที่ระดับนัยสำคัญ 0.005 แต่สื่อโไมซนาและคำแนะนำจะมีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคที่ระดับนัยสำคัญ 0.005 ในส่วนพฤติกรรมหลังการซื้อ พบร่วงผู้บริโภคส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประเมินความสมเหตุสมผลในการตัดสินใจและเป็นแนวทางของพฤติกรรมต่อเนื่องว่าจะใช้ผลิตภัณฑ์นั้นต่อไปหรือไม่ และมีการแนะนำผู้อื่นต่อ สำหรับผลกระทบศึกษาความถูกต้องของโไมซนาอาหารเสริมสุขภาพทางแฟ่นพับ ไปปลิฯ มีทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย